

2017

VIRKSOMHETSBERETNING

KUNSTHALL 3.14

Årets høydepunkter:

- Egne prosjekter med kunstnere som Jinoos Taghizadeh, Leighton Pierce, Vanessa Baird, Judy Price
- ”Transcultural Flux” publikasjonen tildelt Årets bokarbeid diplom 2017, av Forening for Boghaandværk, Komiteen for Årets Bedste Bogarbejde
- Samarbeid Iran-Norge: Utstilling med norske kunstnere i Tehran, Iran
- Kochi-Muziris Biennale, Collateral Program, India, med i overkant av 7300 besøkende
- *Mother Tongue, A Visual Journey Inside Heritage, Gender Politics & War*, på turné i Norge og Sverige i 2017-18.
I samarbeid med TrAP, Norske Kunstforeninger, og Sveriges Konstföreningar
- Medlem i Kunsthallene i Norge, og nordisk nettverk, tilsammen 40 mellomstore kunst institusjoner.

2,6 årsverk

DEN INTERNASJONALE FORSKJELLEN

Det er i hovedsak fire viktige publikumskriterier vi legger til grunn for Kunsthall 3.14s arbeid og drift: Originalitet, relevans, faglig kvalitet og oppslutning.

Originalitet:

Kunsthall 3.14 er unik i sin globale satsning på visuell kunst. Vi har en utpreget egenart og tydelighet, med betydning langt bortom vårt eget virkeområde. Slik sett har vi nådd langt i vårt mål om å være Norges viktigste produksjons- og visningsarena for internasjonal kunst, utenfor den vestlige konteksten.

I 3.14 vektlegger vi at utstillingene og prosjektene våre er en del av en gjennomtenkt utstillingsstrategi som tydeliggjør vårt kunstneriske oppdrag. Ved å gi publikum anledning til å møte kunstnere fra ulike verdenshjørner vil vi skape noe som kan bidra til nye og spennende sanseopplevelser, så vel som ny intellektuell forståelse og innsikt.

Relevans:

3.14 tilbyr kjennskap til verdensomspennende kunst i dagens globale og multikulturelle samfunn. Samtidig er våre prosjekter i høy grad preget av allmenn aktualitet langt ut over kunstfeltet. Vi retter fokus på kunst som belyser viktige aspekter av dagens internasjonale kunstneriske og samfunnsmessige diskurs.

Det globale skaper dynamikk i den lokale identiteten. Bergen og Norge har i de seneste årene blitt ytterligere internasjonalsert, også i sitt kulturtilbud. 3.14 fremmer globale prosjekter som gjør det mulig å se det lokale i relasjon til det internasjonale. Møtet mellom globale prosesser og det lokale bidrar til endringer i våre forestillinger om stedet, og i våre oppfatninger av sosiale relasjoner og kultur. Gjennom global kunst ser vi fremmede, vi ser oss selv, og vi ser oss selv med den fremmedes øyne.

Faglig kvalitet:

3.14 skal være en samarbeids-arena for lokale og internasjonale kunstnere og institusjoner. Det arbeides kontinuerlig med relevante og interessante samarbeidspartnere, både på lokalt og internasjonalt nivå. 3.14 har et stort kontaktnett og godt samarbeid med en rekke internasjonale samarbeidspartnere, ut over de mange institusjoner som det til en hver tid jobbes med fra prosjekt til prosjekt.

Vår fagstab skal være profesjonell. For å sikre fortsatt originalitet og relevans, samt økt synlighet både lokalt og internasjonalt, ønsker vi å utvikle vår profesjonalitet. En viktig forutsetning for dette er en størst mulig grad av forutsigbarhet for det videre arbeidet.

Oppslutning:

Kunsthall 3.14 har høyt publikumstall. Vårt program favner bredt både i visuelt uttrykk og tema, og vi når på den måten ulike målgrupper og et publikum med et stort spenn i alder. 3.14s program tiltrekker seg bredt publikum. Vi jobber kontinuerlig med å nå ut og invitere inn nye publikumsgrupper, samt jobber med nye metoder for å engasjere publikum. Gjennom denne bredden og "den internasjonale forskjellen" bidrar 3.14 til publikumsutvikling. Vi er glad for å kunne bidra til økning av en kompetanse som kan føre til større gjennomslag for kunstfeltet, og til en større forståelse for omverden.

Malin Barth
Daglig leder

Prinsesse Astrid av Norge er Stiftelsen 3.14s Beskytter

LOKALITETER

Kunsthall 3.14 leier 2. etasje i gamle Norges Banks bygg på Vågsallmenningen 12 av Bergen Kommune. Fordelt på Salen; Hvelvet og Passagen presenterer 3.14 opp til tre prosjekter parallelt i hver av de utstillingsperiodene i løpet av et år.

Salen er hoved utstillingsarealet på vel 200m². Den er 3.14s fysiske kjennemerke med sine 12 buede vinduer og fire søyler. Det er et av Norges beste eksempler på neo-klassisistisk arkitektur. Salen er både utfordrende og krevende som utstillings-arena. Mange av våre internasjonale utstillere finner akkurat 'det' utstillingsrommet så markant og spennende å stille ut i, noe utover den vanlige hvite kube.

Hvelvet fungerer som 3.14s 'black box'. Rommet er spesielt egnet for video / video installasjoner, og annen elektronisk kunst. Her loopes i hovedsak verk av enkeltkunstnere eller lengre screenings basert på flere kunstners verk.

I passagen er en parabol / lydusj som aktiviserer 3.14s staselige inngangsparti. Lydkunsten som presenteres er kuratert av Lydgalleriet ved Johnny Herbert i nært samarbeid med 3.14 øvrige program. Verkene skal på ulike måter være i ulike former for dialog med utstillingsprosjektene.

Trappeløpet brukes av og til for enkeltstående prosjekter, eller i tilknytting utstillinger.

Hyllest til Mona Nordaas, i forbindelse med utstillingen *Shadow of Garden*.

Antall prosjekter i egne lokaler	16stk
- egenproduserte	11stk
- egenprodusert m/samarbeidspartner	4stk
- samarbeidsprosjekter	1stk
Antall sideprogram / arrangementer*	
- artist / curator's talks	2stk
- utstillingsrelatert forelesninger / seminarer	4stk
- skoleklasser	33stk
- skoleklasser (<i>Trynet Ditt</i>)	20stk
- Kulturnatt	1gang
- B-OPEN	1gang
- Soup&Stories	4stk
- performance arrangementer	4stk
- andre arrangementer	3stk

*se under 3,14LIVE for komplett liste

UTØVERE:

I 2017 jobbet vi med 79 kunstnere, kuratorer og foredragsholdere. Av disse var 46stk kvinner, og 33stk menn.

BESØKSTALL:

Det totale publikumstallet for Kunsthall 3.14s utstillingsprosjekter på Vågsallmenningen, var **15000**. I tillegg hadde vi **13000** publikummere til prosjekter i Norge forøvrig, eller vist ved internasjonale visningssteder. Totalt **28000**.

Kunsthall 3.14 har publikumsmottak og følgende åpningstider: tirs-fre 11-17, lør-søn 12-16.
For skoleprogram: tirs-fre 9.30-16 eller etter avtale.
Gratis tilbud.

Utstillingsbesøk, og arrangementer i regi av Kunsthall 3.14 er gratis.

Aktørene til 3.14s program representerte følgende land i 2017:
Iran, Norge, Thailand, USA, England, Australia, Palestina, Israel, Kurdistan, India.

[13.01. - 19.03.]

APICHAYA WANTHIANG

While the Light Eats Away at the Colors (2016)

A painterly installation

Kuratert av Trond Lossius og Malin Barth

While the Light Eats Away at the Colors is a painterly installation by Apichaya Wanthiang. The exhibition is extended in time as well as space, and offers a slow spatial narrative that invites the audience to engage with the works for prolonged periods of time.

The nearly imperceptibly taste of sea salt lingers on my tongue. Memories flash in front of my mind's eye. A broad boulevard follows the coast, lined with singular palm trees. The weather is sweater-breezy and the light eats away at the colours. Shades of greens and blues that make up the sea seem to be floating, as if the colours carry no weight.

The nearly imperceptibly taste of sea salt lingers on my tongue. Memories flash in front of my mind's eye. A broad boulevard follows the coast, lined with singular palm trees. The weather is sweater-breezy and the light eats away at the colours. Shades of greens and blues that make up the sea seem to be floating, as if the colours carry no weight.

In the distance, I see the white chapel's silhouette popping up. The blue stained glass shimmers like a wavy walk. I stretch my arm and point at it. Lifted from the surrounding landscape, the chapel lands on the top of my index finger. I squint a little, and try to block out the flood of light. I close my left eye and then both. The chapel dances to and fro. Distracted in play, I am a place without body.

The following day, on the drive through the meandering hill sides, clusters of houses recede in the far distance. Inside the red house I find a small painting of the boulevard with the palm trees. The storm in the painting nearly sucks the palms into the twirling grey sky. All of a sudden I realise that only a few decades ago he was looking at and painting the same – a corresponding timescape?

Apichaya Wanthiang graduated in 2009 with a BA from Sint-Lukas Brussel, and 2012 with a MA in Fine Arts from Bergen Academy of Art and Design. She works with painting, video, installations and texts dealing with slow time and the construction of (fictionalized) places. Her interest lies within the small and the anecdotal, with the aim of constructing a shared space. She has exhibited at Martin Van Blerk Gallery in Antwerp, Hordaland Kunstsenter, Bergen Kunsthall, USF Visningsrommet, Barents Spektakel and UKS. She has worked at BEK, Bergen Centre for Electronic Arts, and as guest teacher at the Bergen Academy of Art and Design and Trondheim Academy of Fine Art.

[apichayawanthiang.com]

Opening speech by biologist Inger Elisabeth Måren, Head of Section of the Department of Natural History, Bergen University, and an active mediator of natural resources at the intersection of science and social studies. Apichaya Wanthiang was present at the opening.

The exhibition received support from Norske Billedkunstnere (NBK).

January 16th

Lifted from the surrounding landscape

Seminar reflecting on the exhibition by Apichaya Wanthiang.

The seminar is a collaboration with Institute of Arts, Faculty of Fine Art, Music and Design, University of Bergen.

>>> more under 3.14LIVE

[13.01. - 19.03.]

LEIGHTON PIERCE

50 feet of String

Video. 1995, 51 minutes, color, mono sound 16mm presented as digital file

All aspects by Leighton Pierce

Kuratert av Malin Barth

3.14 very proudly featured experimentalist filmmaker Leighton Pierce with his award-winning feature film *50 feet of String*.

50 feet of String, is a work reframing familiar pace. Pierce composes a film united by 12 movements, all with subtle repeated pulses of daily life. The work consists of carefully constructed shots composed from Pierce's immediate surroundings, in and outside his home. Time and rhythm engages the viewer's imagination, expanding and filling in what can't be seen but implied.

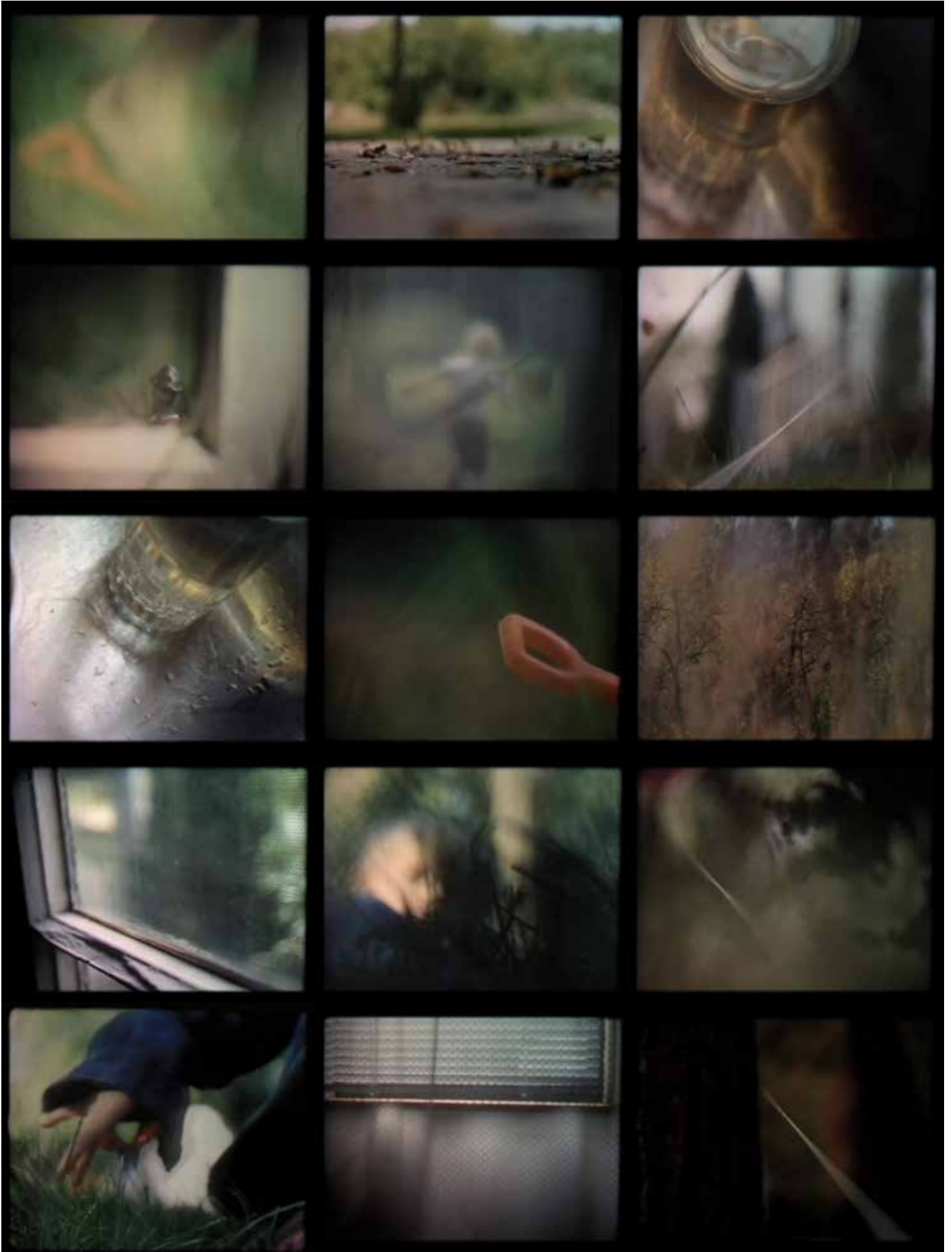
Leighton Pierce explores experience in time through his film and video work, with the aim to induce the viewers to linger. He is committed to causing small, but acknowledged changes to a viewer's sense of time, perception and memory. His use of image and sound creates a sense of balance between the known, the comprehensible and predictable as opposed to the unknown, the abstract and unexpected. The cutting of grass, a passing bus, rain on the window, and the use of a child's red plastic spade loops around. Then the reappearance of the string, running diagonally and subtly across the frame creating a shift away from the familiar. Pierce applies and masters a depth-of-field perspective in order to construct a narration that is both associative and enticing. The abstraction allows the viewer to engage with their own personal memories as well as a more collective memory. *50 feet of String* evokes painterly qualities. The film with its progressional flow, emits a sense of watching a painting slowly transpire before one's eyes. Time and again, each new image that appears, enthruses a decoding process. Not from having to decipher the elusive images, but by affecting the viewer's emotions and the perception of a place in the world and in the everyday.

The film allows the viewer to pause and reflect in brief intermissions created by the black frames and intertitles for the 12 segments. This also initiates anticipation of the next movement. The sound is equally important to the abstracted image. It is constructed, layered and processed to effortlessly engender emotional and temporal effects. The sound is a significant part of the viewing experience of this nearly hour long film.

Leighton Pierce is an American experimental filmmaker who works with film, video, sound, and installation. He is also the Dean of the School of Film/Video at CalArts since the summer of 2014. He is best known for his impressionistic technique in video imagery that creates a hypnotic effect as well as his use of sound design. Leighton Pierce won over 60 awards from film and experimental festivals, grants such as the Rockefeller, Guggenheim and the National Endowment for the Arts, and has screened his films at the Museum of Modern Art, NY, the Sundance Film Festival, Rotterdam Film Festival, Cinémathèque française, and the Whitney Biennale. He is also now featured the Kochi-Muziris Biennale.

[<https://vimeo.com/leightonpierce>]

Opening speech by biologist Inger Elisabeth Måren, Head of Section of the Department of Natural History, University of Bergen, and an active mediator of natural resources at the intersection of science and social studies.

[25.03. - 02.06.]

JUDY PRICE

Quarries of Wandering Form

1. *White Oil I*, 2017, dobbel skjerm, 27:30min
2. *White Oil II*, 2017, enkel skjerm, 20:00min
3. *Widow I*, 2017, inkjet på rispapir
4. *Widow II*, 2017, inkjet på rispapir

Kuratert av Malin Barth

histories and experiences bring to bear the myriad losses of land, economy, identity, history and community. By working in this way Price also seeks to bring the role of the artist, as filmmaker, activist and ethnographer under scrutiny.

The double screen film installation documents the industrial processes of extraction of the stone, environmental impact on the landscape: the machines and non-human elements and settlements. Ramzi Safid, a security guard, who spends five nights a week sleeping in a portakabin overlooking a quarry on the outskirts of Ramallah, before going to his day job as a plumber for the municipality, appears intermittently throughout the film and provides a narration and consistency. The single screen night scenes, by contrast, are more narrative and intimate, focusing on the social gathering of the Alshalaldaha Brothers and their associates who rent land to excavate the stone from a small quarry on the outskirts of Ramallah. The brothers and their associates are from Hebron in the South of the West Bank. They spend five nights a week camping out in a metal shipping container in the quarry as their journey home from Birzeit to Hebron through Jerusalem takes over three hours as a result of the checkpoints and the Separation Wall. In these night scenes the quarry becomes a dwelling with moments of resistance.

The installation is contrasted with a photograph of an olive tree, damaged by the pollution from the quarries. *Widow* (2017) makes visible the effects of quarrying on the landscape and symbolises a region which is suffocated by the occupation yet also resists and endures the violence against it.

White Oil is also included on a multimedia web platform *World of Matter* (WoM), <http://www.worldofmatter.net> that engages with the global ecologies of resource exploitation and circulation of natural resources. In this context sections of *White Oil* are shown alongside other material that is not incorporated within the film including texts and maps.

Text extract from: *White Oil, Excavations and the Disappearance of the West Bank*, Judy Price 2014.

The exhibition opening started off with artists' conversation with Judy Price and Siri Hermansen, led by Hilde Sandvik, chief editor and founder of the Nordic media platform Broenxyz.

Widow, 2017

Quarries of Wandering Form by Judy Price explores the limestone quarries in the Occupied Palestinian Territories of the West Bank and makes visible the geopolitics and spatial dynamics of the Occupied Palestinian Territories (OPT).

White Oil II (2017) is a subtle examination of the impact and workings of the occupation, where much of the material quarried is expropriated by Israeli authorities and used in settlements and exported as Israeli stone.

Filmed in a number of locations in the West Bank images are highly composed and imbued in the language of the static frame, the durational image and the aesthetics of delay. Price employed a collaborative approach in making the film, working with the owners, workers and security guards. Through the day-to-day lives of the participants, their personal

Judy Price (b. 1967, London, Britain). Her work has been exhibited and screened internationally including; UK (Imperial War Museum and Barbican, London and Tent Gallery, Edinburgh), Norway (Stiftelsen 3,14 and USF Centre Bergen), Canada (Galerie Leonard & Bina Ellen Art Gallery, Montreal), Germany (Kunshaus Cinema), and Palestine (Khalil Sakakini Cultural Centre, Ramallah and AlMa'mal Foundation for Contemporary Art, Jerusalem). In 2013 *White Oil* was screened at the Kunshaus Cinema, Nürnberg, Germany, and Palestinian Film Festival, Barbican, London.

Price is also a Course Director in Photography (MA) at Kingston University, and a Senior Lecturer in Moving Image (BA) at the University of Brighton.

Quarries of Wandering Form was also presented as a solo exhibition at The Mosaic Rooms in London, from April 7th through June 17th, 2017.

[25.03. - 02.06.]

SIRI HERMANSEN

Dreaming in the Stone-bed Valley

2017, HD 1080p, 09:22min.

Two Horizons

2017, lysboks

Kuratert av Malin Barth

Dreaming in the Stone-bed Valley av Siri Hermansen er en ikke-verbal kort film med to mikro historier som søker å reflektere over hvordan den langsiktige konflikten snur det unormale til det normale og det ekstraordinære blir ordinær, og at denne prosessen med normalisering er en overlevelsesstrategi i seg selv. Historiene uttrykker hvordan mennesket, natur og politikk ned til minste individnivå er tett sammenvevd, og påvirket av den langsiktige konflikten mellom Israel og Palestina. Midlertidige tilpasnings og overlevelsesstrategier blir permanente løsninger og en del av hverdagen. Dualitet kan også sees i hennes fotografiske bilde *Two Horizons*. For dette arbeidet har Hermansen reist til Jerusalem og Vestbredden. I hennes reiser for arbeid søker hun stedene som har gjennomgått store omveltninger eller dype endringsprosesser, som har påvirket globalt. Hun er mest opptatt av hvordan mennesker og natur tilpasser og utvikler nye overlevelsesstrategier på steder som Vestbredden.

Siri Hermansen (f. 1969 i Genève, bor og arbeider i Oslo). Hennes arbeider har vært utstilt og vist internasjonalt, inkludert; Samisk senter for samtidskunst, Kautokeini, Oslo Kunstforening, Stenersen Art Museum, Oslo, RAM Galleri, Oslo, Central House of Artists, Moskva, Fondazione Pastificio Cerere, Roma, Kunstbanken, Hamar, Tromsø Kunstforening, Møre og Romsdal Kunstsenter, UKS, Oslo, Sørlandets Kunstsenter, MK Gallery, Rotterdam, Seoul New Media Festival, 19. Biennale of Sydney, Detroit Moderne, Tromsø Museum, Moskva Museer i fotografi, Today Art Museum, Beijing, M.K. Čiurlionis National Art Museum, Litauen, Hauger kunstmuseum, Tønsberg, Oslo Kunsthall, Galerie Yoshii, Paris, Frankrike.

Siri Hermansen var ellers relevant i utstillingen *The Place Mellom her og der* på Akershus Kunstsenter i Lillestrøm, i perioden 24. mars-30. april.

[www.sirihermansen.com]

Two Horizons, 2017

[16.06. - 06.08.]
SHADOW OF GARDEN

**Mehrdad Afsari | Vanessa Baird | Amirhossein Bayani |
Omid Bazmandegan | Harald Fenn |
Marit Justine Haugen | Kaia Hugin | Ali Nassir**
mixed media installations

Curated by Malin Barth | Alireza Bayat | Orkideh Daroodi |
Sissel Lillebostad

Shadow of Garden er en temautstilling der åtte kunstnere, fire fra Iran og fire fra Norge, er invitert med verk som på ulikt vis gransker både den kunstneriske og den metaforiske hagen. Hagen fremstilles i den semittiske kulturarven som et lukket, kultivert paradis, et transformert landskap, beskyttet mot inntrengere av alle slag.

Metaforisk, men også sosiopolitisk, er Norges selvbylde – som et av verdens beste land å leve i – og Den islamske republikken Iran som et sted der den rette troen blir ivaretatt og dyrket, bygget på hagen som avgrensning mot det overgrodde, viltvoksende, øde og forrevne og dermed truende. Begge våre regimer ser det som sin forpliktelse å forvalte denne versjonen av hagen, holde den intakt. Under disse omstendighetene representerer skyggen – det mørket som muren skaper – kaotiske og ustyrlige krefter. Å være i en persons skygge er også en metafor for avhengighet, uten selvstendig eksistens. Den som bor i skyggen er dermed usynlig for makten og historieskriveren.

Forestillingen om nasjonen som en lukket hage er, gitt dagens pressede politiske situasjon, med stadig flere mennesker på flukt, med dypt problematiske nasjonalistiske og fascistiske utbrudd, et avgrenset og tvilsomt mentalt bilde. Kunstnerne betrakter da også disse framstillingene med skepsis, undring og vridd humor.

Shadow of Garden har sitt utspring i to arbeidsopphold i Tehran og Bergen med iranske og norske kuratorer. Det første møtet i Tehran våren 2015 var på en tid da sanksjonene mot Iran fortsatt var virksomme. Det neste møtet i Bergen kom da det internasjonale samfunnet - som i denne sa menheng betyr det vestlige – hadde lettet på sanksjonene og det igjen ble mulig å ha økonomiske relasjoner mellom våre to land. Dette gjør det selvsagt lettere å manøvrere, men prosjektet viser også at kunstneriske relasjoner kan utvikles uavhengig av økonomiske forbindelser.

Marit Justine Haugen og Harald Fenn var tilstede ved åpningen. Utstilling støttet av OCA.

ekatalog:
[<https://indd.adobe.com/view/85582d15-fcd1-4ea9-b7d7-368be4f314f4>]

[www.kunsthall314.art/shadow-of-shadow]
[www.kunsthall314.art/air-residency]
[www.stiftelsen314.com/AiR_exchange.htm]
[kooshkresidency.com]

Mehrdad Afsari
Iranian Garden

Ali Nassir, *From the "Untitled, Undated" series 1985- 2016*

[16.06. - 06.08.]
MONA NORDAAS

Hyllest til Mona Nordaas
(04.01.1958 - 16.06.2016)

Mona Nordaas brukte alt tenkelig i sine installasjoner; leker, spill, knapper, organiske objekter, cd-er, broderier, bøker mm. Objekter som i seg selv rommer sin egen lille fortelling. Gjennom kunstnerens sensitive fingre og kjærlige blikk for detaljer forteller de nøye sammenførte objektene plutselig en annen historie. Boss ble omformet til poesi; noe vakkert og meningsfylt. Fortryllingen oppsto gjennom troen på at mening vokser frem av seg selv, hvis man våger å gir rom for det. Nordaas hadde evnen til improvisasjon i nuet.

Vi ønsket også her å trekke frem hennes sterke politiske engasjement, hun var et menneske som bygget hele sitt liv rundt det hun så på som det viktigste i livet, nemlig innlevelse.

Mona Nordaas skulle ha deltatt i utstillingen «Shadow of Garden» med en ny installasjon, men falt tragisk fra i 2016. Både fra familien, venner og 3,14 var det et sterkt ønske at Mona Nordaas sin kunst skulle bli vist igjen. Å vise arbeider av Mona Nordaas er i dag en utfordring med tanke på hennes temporære og helt unike oppbygging av mandalaer. For å likevel kunne få dette til, satt vi sammen en løsere installasjon basert på hennes organiserte kasser med oppspart materiale. Vel vitende om at vi på ingen måte vil klart å gjenskape hennes egenart. Hyllesten ble laget i samarbeid med hennes søstre og hennes datter.

MONA NORDAAS

[18.08. - 08.10.]

JINOOS TAGHIZADEH

Letters I Never Wrote

Installation

Kuratert av Malin Barth

Frimerker er det visuelle minnet til en nasjon. Frimerker tar opp de majestetiske fenomenene fra fortiden og det samfunnet ønsker å by på av seg selv, de er de stolte ambassadørene fra en nasjon til verden. Den iranske kunstneren Jinoos Taghizadeh serie med frimerker *Letters I Never Wrote* på den annen side husker imidlertid hendelser ingen nasjon kan være stolt av og vil heller prøve å gjemme eller skjule. Kunstneren trykker nye bilder på baksiden av Irans offisielle frimerker og produserer dermed sin egen uoffisielle serie. Disse frimerkene frembringer ødeleggelse av en nasjon som er under statlig sensur.

Frimerkserien er produsert i en begrenset utgave. Hvert frimerke sett (med ett, to eller fire stykker) kommer i en utgave av ti. *Letters I Never Wrote* er under utarbeidelse, med et mål om å skape totalt 100 forskjellige sett, som beløper seg til 1000 frimerkeark. I tillegg ønsker Taghizadeh å avslutte serien med et siste frimerke med hennes eget selvportrett. Dette vil produseres i kun én utgave. Totalt sett blir det således 1001 hele frimerkeark i serien. Dette referer til historien "Tusen og en natt" da Scheherazade forteller den persiske konge hver natt en ny historie for å redde sitt eget liv. Etter tusen og historier har hun født ham tre sønner og kongen er overbevist om hennes trofasthet. Han opphever derfor ordren om henrettelsen som har vært i hevd siden bryllupsnatten. Disse frimerkene har en verdi av den minste enheten i den iranske valutaen. De svarer til en Rial og kunne ikke være billigere. Hvis en vil bruke dem, må du dekke konvolutten helt med frimerker, slik at brevet vil ha nok porto for å nå destinasjonsmålet.

Utstillingen er installert med panoptikon perspektiv: Ser alt; gir utsyn til alle sider; gjør det mulig å se alle eller alt fra ett sted. Fra et kuratorisk standpunkt vil denne måten å installere arbeidet på underbygge «en følelse av en usynlig allvitenskap» som var den britiske filosofen Jeremy Bentham målsetting da han i 1799 kom på en designidé for en sirkulær bygning med et observasjonstårn midt i en åpen plass omgitt av en ytre vegg. Denne veggen skulle inneholde celler for fengselsbeboere. Denne utformingen øker sikkerheten ved å legge til rette for en mer effektiv overvåking. Panoptikonet refererer til et eksperimentelt laboratorium av makt hvor adferd kan modifiseres ifølge den franske filosofen Michel Foucault. Han så panoptikonet som et symbol på det disiplinære samfunnet for overvåking.

Åpningstale ved Anne Lise Fimreite; Professor, Institutt for sammenliknende politikk, UiB.
Jinoos Taghizadeh var tilside ved åpningen.

Jinoos Taghizadeh (f. 1971 i Teheran, Iran) har en B.A. i Fine Arts fra College of Fine Arts, Universitetet i Teheran, og diplom i dramatisk litteratur og teater fra Niavaran Cultural Center, Teheran. Hun har hatt dusinvis av soloutstillinger, hvorav den siste var *Open Wiring* (2015, O Gallery, Teheran). Siden 2000 har hun vært en del av mange gruppeutstillinger i Iran, og flere internasjonale utstillinger. Hun har vært lederredaktør for kunstseksjonen av Aftab Net-magasinet i Teheran siden 2012, og medlem av redaksjonen i den tospråklige nettbaserte journal Tehran Avenue fra 2001 til 2009.

[18.08. - 08.10.]
JASON NELSON

one hundred and twenty-eight feet

Interaktivt mosaikk digitalt kunstverk

Kuratert av Malin Barth

Med alle store hendelser er hver naturkatastrofe eller samfunns-
messig forandring et mangfold av visjoner, tusenvis av linser som
dokumenterer hendelser. *Ett hundre og tjueåtte fot* av den amerikanske
kunstneren Jason Nelson gjenskaper disse visjonene gjennom
et interaktivt mosaikk digitalt kunstverk som bruker hundrevis av
bilder og poetiske/opplysende tekster tatt av elever fra den japanske
tsunami-berørte regionen Tohoku. En landsby hvor det stort sett
kun var skoleelever som overlevde på grunn av skolens høytliggende
lokalisering da den dødelige bølgen kom skyllende inn fra havet.
Hver av bildene er en historie, en evig inspirerende fortelling, og
kunstverket rekombinerer dem, og danner overbevisende mosaikk-
kombinasjoner for utforskning. Hver gang du beveger datamaskinens
mus og klikker, kan du på skjermen utforske stadig nye bilder
og se nye relasjoner mellom historiene.

Jason Nelson kom fra Australia som Fulbright-stipendiat ved Uni-
versitetet i Bergen. Han er professor i Nettkunst og elektronisk
litteratur ved Australias Griffith University i Brisbane. Bortsett fra
at han oppmuntrer sine studenter til å bryte, spille og morphe deres
kreativitet med all slags teknologi, viser han seg mye i gallerier og
tidsskrifter, med arbeid som er omtalt i verden FIL, ACM, LEA, ISEA,
SIGGRAPH, ELO og dusinvis av andre akronymer. Det er utmerkelser
til å liste (Paris Biennale Media Poetry Prize), organisasjonsstyrel-
ser han hyppiger (Australia Council Literature Board og Electronic
Literature Organization), og mange andre anerkjennelser (Webby
Award), men i den web-baserte verden hvor hans arbeid ligger, Jason
er mest stolt av de millioner av besøkende hans kunstverk/digital
poesi portal www.secrettechnology.com tiltrekker seg hvert år.

[<http://www.secrettechnology.com>]

[18.08. - 08.10.]
ALINTA KRAUTH

Machinimenomenology (no. 1)

2017, Video, 15min.

Kuratert av Malin Barth

Australske Alinta Krauths tanke for det nye verket laget i Bergen; Machinimenomenology (nr. 1) var å skape en ny og annerledes historie som minner om dataspill, med hjelp av remixing teknikken kjent som 'machinima'. Krauth tar i bruk delvis ødelagt 'Context Capture' 3D-modellerings-programvare som et verktøy for igangsetting av det narrative.

Kunstneren approprierer Google Maps i verket. Krauth er interessert i konseptet virtuell/ikke-virtuell geografi og kartografi, og hvordan gjengivelsesfeil og mangler i digitale kartsimuleringer kan være vakre inngangspunkter for fantasien som igjen kan trigge nye fortellinger.

Alinta Krauth er en australsk digital kunstner og interaksjonsdesigner. Hennes praksis omfatter projeksjonskunst, interaktiv kunst, lyd-kunst og elektronisk litteratur, og de iboende forbindelsene mellom disse feltene. Hun er interessert i hvordan digital kunst kan brukes til å fremheve miljøødeleggelser, spesielt med hensyn til klimaendringer. Hennes litterære, kreative og hybridarbeid har blitt utstilt og publisert globalt. Mest spesielt: hennes forskning og praksis på interaktive kontrollører for projeksjonskartede objekter og fauxholografiske skulpturer, interaktive skjermbaserte offentlige erfaringer, hvordan klimaforandringer påvirker sansene, bushwalking som proprioceptiv handling og sammenhengen mellom tyngdekraften og proprioepsjon i musikklytting. Nylige utstillinger/festivaler inkluderer ISEA, Nuit Blanche, Píksel og Transmediale. Nylige soloshow har blitt sett i Art Laboratory Berlin og i skogen i Australia og Norge.

[<http://alintakrauth.com/machini>]

[20.10. - 17.12.]

HAGAR OPHIR and HAKIM BISHARA

It Is Only Through Your Thoughts That I Can Remember Who I Am

An Exhibition in Three Acts av

Theatre of Operations [Hagar Ophir & Hakim Bishara]

Kuratert av Sissel Lillebostad og Trond Hugo Haugen, i samarbeid med Malin Barth

Utstillingen *It Is Only Through Your Thoughts That I Can Remember Who I Am* av Theater Of Operation: Hagar Ophir & Hakim Bishara skifter mellom tid og rom. Kunsthall 3.14 er omgjort til en teaterscene der en fri gjenskaping av utstillingen L'Art moderne au Liban, opprinnelig vist på Bezalel Jewish National Museum i Jerusalem, 1943, presenteres. Madame M.S., en mystisk libanesisk maler blir stående i fokus. Hun er en av kunstnerne fra 1943-utstillingen Ophir og Bishara henter opp av arkivet for å fortelle historien om hennes tid, med miljø de forestiller seg og gjenskaper i tekst, bilde, lys og lyd. I fravær av skuespillerne inviteres publikum på 3.14 til å delta.

Ophir og Bishara's prosjekt startet da de oppdaget en katalog over L'Art moderne au Liban. På utstillingen kunne man den gang se arbeid av ledende kunstnere fra nabolandet Libanon. Hyllet som en suksess, ble L'Art moderne au Liban presentert som et glimt av håp i en verden der en gruffull krig raste. Med utgangspunkt i katalogen innledet kunstnerne en toårig utforskning av arkiv og andre kilder i Jerusalem, Paris og Beirut. De har avdekket historiene, hovedkarakterer og omstendighetene som den gang brakte utstillingen til live. Vi får historien om et kunstnerisk samarbeid som var det første og siste i sitt slag. Ulikt L'Art moderne au Liban kan den nye utgaven vises hvor som helst i verden, med unntak av det opprinnelige stedet – Jerusalem.

På 1940-tallet var den opprinnelige planen at utstillingen L'Art moderne au Liban skulle få en oppfølger i Beirut Nasjonalmuseum med verk av jødiske kunstnere fra Palestinamandatet. Dette skjedde aldri, og med tiden opphørte alle kulturelle bånd mellom de to

samfunnene. Avbrutt og forstummet har L'Art moderne au Liban siden blitt glemt, er i dag fortsatt umulig å fullføre. Det er ikke bare for å framføre en ode til en svunnen tid hvor andre grenser enn i dag var åpne for mennesker, kunstverk og ideer, at *It Is Only Through Your Thoughts That I Can Remember Who I Am* har blitt til. Det er også for å forstyrre og protestere mot dagens begrensninger og manglede muligheter for utveksling. Drevet av ønsket om å gjenopplive en drøm som ble drept før kunstnerne Ophir og Bishara en gang ble født, gjenforteller de fortiden inn i nuet for å belyse muligheten for en bedre fremtid.

Aktualiteten i utstillingen fremkommer blant annet av hendelsen som fant sted torsdag sist uke i New York. Teaterstykket *Rubble Rubble* av dramatiker Dan Fishbacks ble kansellert av det American Jewish Historical Society på bakgrunn av dramatikerens tilknytning til organisasjon 'Jewish Voice for Peace' som jobber for å oppnå varig fred for palestinerne og jødiske israelere basert på likestilling, menneskerettigheter og frihet. Styret som tok avgjørelsen, leste aldri manuskriptet, over natten mistet det finansierte prosjektet alle sine ressurser og ble tatt av plakaten. [<https://www.nytimes.com/2017/10/11/arts/jewish-center-faces-backlash-after-canceling-play-criticized-as-anti-israel.html>]

Produsert av KORO i samarbeid med Kunsthall 3.14 og BEK. Utstillingen er del av Vågestykke, et prosjekt fra KORO - Kunst i offentlige rom i samarbeid med Høgskulen på Vestlandet.

Lydinntallasjon: Miriam Schickler. Lysdesign og programmering: Rachid Moro. Set Design: Studio Martha Schwindling. Forsker i Frankrike: Ellie Armon Azoulay. Forsker i Beirut: Stephanie d'Arc Taylor. Produksjon koordinator i Bergen: Adriana Mar Alves.

Utstillingen åpnet av prorektor ved Høgskulen på Vestlandet Bjørg Kristin Selvik, og Nuray Yildirim Gullestad som jobber aktivt med integrerings- og mangfoldsproblematikk.

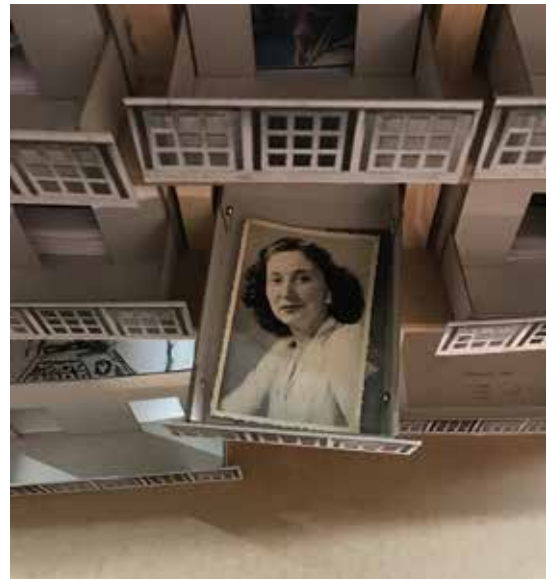
Theatre of Operations ble dannet i 2015 av Hagar Ophir og Hakim Bishara i kystbyen Jaffa i Israel / Palestina. Hakim Bishara er en palestinsk kunstner og forfatter fra New York. Som kunstforfatter har hans arbeid blitt publisert i ulike publikasjoner over hele verden. Han mottok sin MFA fra The School of Visual Arts i NYC i 2017. Hagar Ophir er en Jerusalem født og berlinbasert forsker, og action artist. Som medskaperen og utøver i Public Movement (2008-2016) deltok hun i handlinger på ulike internasjonale arenaer, blant annet: Guggenheim Museum, NYC; Tel Aviv kunstmuseum, Israel; ACA Melbourne, Australia; Asian Art Biennial, Taiwan.

The duo's name - Theatre of Operations - er hentet fra militær begrep brukt av stormakter til å beskrive Midtøsten som en krigssone, fra andre verdenskrig til i dag.

Åpning ved Bjørg Kristin Selvik, prorektor ved Høgskulen på Vestlandet.

Tale ved Nuray Yildirim Gullestad, flykning.

Hagar Ophir og Hakim Bishara var tilstede ved åpningen.

UTSTILLING UTENLANDS

[08.12. - 20.12.]
SHADOW OF GARDEN

A part of "Shadow of Garden" shown at DEEGAR PLATFORM, Tehran, Iran

with:

Vanessa Baird | Harald Fenn | Marit Justine Haugen | Kaia Hugin
mixed media

Curated by Malin Barth, Sissel Lillebostad
Co-curated by Orkideh Daroodi, Alireza Bayat

SHADOW OF GARDEN

"Shadow of Garden" is an exhibition where eight artists, four from Iran and four from Norway are invited with works that in various ways inspects both the artistic and metaphorical gardens. Metaphorically speaking, we live in our respective gardens: Norway's self-image as one of the best countries to live in, The Islamic Republic of Iran as a garden where the right faith is being cultivated. The undertaking of both regimes is to keep the garden intact. Not to weed it out, keep it manageable. Under these circumstances, the shadow, representing chaotic forces, is seen as unwanted and threatening.

The exhibition explores this complex topic within the present socio-political situation, which is tarnished by distress and anxiety related to unpredictability, but where we also find optimism and energy to solve these issues. The exhibition presents a closer look at the shade we create and how we through art perceive this position. The exhibition developed from the recognition of Iran's and Norway's common cultural roots regarding the garden, but expanded to include the split between the secluded garden and the indifferent wilderness.

The existence of a shadow points to the presence of a walled enclosure, the fact that the garden is regulated and for many, inaccessible. The shadow is a place marked with separation and desperate desire. To be in somebody's shadow is also a metaphor for dependency, understood as not having an autonomous existence. When you live in the shadow, you are invisible: to history and power.

سایه‌ی باغ

«سایه‌ی باغ» نمایشی است که در آن از هشت هنرمند (چهار هنرمند ایرانی و چهار هنرمند از نروژ) دعوت شده است تا با ارائه‌ی آثاری به روش‌های مختلف، مفهومی و تصویری «باغ» را مورد بررسی قرار دهند. ما در ایران و نروژ در باغ‌های استعاری خود زندگی می‌کنیم (نوردها کوشش را بهترین جای دنیا می‌دانند و ایران نیز سزمینی است که ساکنینش با به صراط مستقیم دعوت می‌کنند. هدف در هر دو کشور صوح و سالم نگاه داشتن باغ است؛ اینکه مراقب رویش علف‌های هرز باشند و مطمئن شوند همه چیز تحت کنترل است. با توجه به این شرایط، حضور سایه‌ها که مظهر نیروهای برهم‌زننده‌ی نظم هستند، ناسطوب و خطرناک تلقی می‌شود.

در این نمایشگاه جنبه‌های مختلف این موضوع پیچیده در وضعیت سیاسی - اجتماعی فعلی بررسی شده است؛ وضعیتی که به جهت غیرقابل پیش‌بینی بودن امور، پریشانی و اضطراب به بار می‌آورد. اما با این حال خالی از امید و اندوگی برای حل مشکلات نیست. نمایشگاه به ندرت و سایه‌ی ما می‌پردازد و به واسطه‌ی هنر، نکاتی دقیق‌تر به درک ما از این موقعیت می‌اندازد. نمایشگاه با درک ریشه‌های فرهنگی مشترک میان ایران و نروژ در ارتباط با باغ، آغاز شد ولی چنان بسط یافت تا بتواند گستردگی بین این باغ جدا افتاده و آن بیابان بی‌تفاوت را نیز دربرگیرد.

وجود سایه به حضور حضاری اشاره می‌کند که به دور باغ کشیده شده و دسترسی را برای بسیاری ناممکن می‌سازد. سایه مخفی است که نشان از جدایی و استیصال دارد. بودن در سایه‌ی کسی، استعاره از وابستگی به معنای نداشتن موجودیتی خودمختار، نیرحمست. وقتی در سایه‌ی زلفی کنی نامرئی خواهید بود؛ هم در برابر قدرت و هم تاریخ.

[<https://www.kunsthall314.art/shadow-of-garden-iran>]

[13.12.2016 - 24.03.2017]
DWELLING PLURALITIES

GIGI SCARIA | SUVI NIEMINEN | ERIK FRIIS REITAN

At Yousuf Building, Kochi, India
Del av Kochi-Muziris Biennale Collateral Program

Kuratert av Malin Barth

Suvi Nieminen, *Transition*, 2016

Erik Friis Reitan, *60.220966°N, 4.994361°E*, 2016

The exhibition “Dwelling Pluralities” at the Yousuf Building is a pluralistic juncture, a collection of responses from both Indian and Norwegian artists on an appreciation on pluralization of world relation. The works are commissioned and produced for this exhibition as a collateral project in the 2016-17 edition of Kochi-Muziris Biennale.

The installations are open-ended in their symbolism, referrals, and metaphors; exploring how society deals with its cultural heritage. How can approaches to identity, culture, tradition and history become a resource? How can we give yesterday and today, a tomorrow?

The project consists of works that complement and communicate with each other and address the issues of cultural and social challenges. Even though Kochi, Kerala, India and Bergen, Hordaland, Norway are remotely connected with geography. Kochi with its back waters and Bergen as the gateway to the fjords witnessed the early human expeditions and the great ages of discovery. Thus, both cities have acted as maritime gateways and important trading hubs that not only facilitated moving of goods, but also of cultures. As such, they have participated in networks of communication that can be seen as early stages of globalization. The project will connect the two cities culturally and artistically, thus opening a new bridge for communication that would fill the geo-political and territorial gap between two cultures that clearly differ greatly with their geographical placement, social control, economic models and cultural dynamics. The exhibition may simply allure to converging and diverging voices presented in our dogmatic world.

Gigi Scaria, Suvi Nieminen, and Erik Friis Reitan were invited on basis of their individual artistic merits and their ability to develop new projects that look at spatio-political problematics as well as the art-site relationship. Friis Reitan and Nieminen along with author Runo Isaksen travelled on a research trip organized by INNO (Indo Norwegian Cultural Society) and 3,14 to Kochi in the Winter of 2016, while Scaria has been in Hordaland on 3,14's Artist in Residency program for two months in the Fall of 2016. The aim of this, has been to give the artists a concrete exposure, by travelling to observe and experience, then followed by time to reflect on that acquaintance, which lead to the artistic concepts exhibited, this again resulting hopefully in new experiences for the audience. An exhibition with an extraordinary juncture interlacing the act of deliberations with a twist that creates unity in diversity.

The project was initiated and made in collaboration with INNO.
[innocs.org]

The exhibition received support from OCA, Bergen kommune, Arts Council Norway, Hordaland fylkeskommune, NBK, Vederlagsfondet, Kulturdepartementet, Ullensvang herad, Kulturelt Utviklingsprogram (KUP).

Gigi Scaria, *Look up_Look down*, 2016, Utne, Ullensvang, Norge

Gigi Scaria, *Look up_Look down*, 2016, Yousuf Building, Kochi, India

PARABOL (lyddusj)

For hver utstilling ved 3.14, blir et lydearbeid presentert i den paraboliske høyttaler plassert i galleriets inngangen.

With a particular focus on special commissions/edits and work by young artists, the loudspeaker's adjacent location offers scope for work to situate an ambience and mode of address corresponding with the simultaneous exhibition.

Fra mars 2014 til januar 2017, var Parabol organisert av Johnny Herbert.

[13.01. - 19.03.]

NATHANIEL MACKEY

w/Royal Hartigan and Hafez Modirzadeh

Song of the Andoumboulou: 25 (1994)

Nathaniel Mackey: Text and Vocals

Royal Hartigan: drum set and donno.

Hafez Modirzadeh: zorna.

The work presented here extends the on-going series of poems Mackey began in his first book of poetry, *Eroding Witness* (University of Illinois Press, 1985), and continued in his second, *School of Udhra* (City Lights Books, 1993). The Andoumboulou are mythological beings encountered in the cosmology of the Dogon of West Africa. The Andoumboulou are, as Mackey puts it, "the spirits of an earlier, flawed or failed form of human being – what, given the Dogon emphasis on signs, traces, drawings, 'graphicity,' I tend to think of as a rough draft of human being." But Mackey's treatment of the Andoumboulou offers much more than an antiquarian interest in cultural mythology since "the Andoumboulou are in fact us; we're the rough draft." For Mackey, then, the "Song of the Andoumboulou" is also potentially our song – the song of a form of humanity not quite complete, still in the process of becoming more than it presently is.

The text of "Song of the Andoumboulou: 25" first appeared in *Sulfur*, #34 (Spring 1994), subsequently appearing in Mackey's book *Whatsaid Serif* (1998).

[mars - oktober 2017]

UTSPILL

et pågående kollektivt lydverk

Dette kollektivt lydverket kommer i forlengelse av et gjennomgående tema i 3.14s programmet for 2017. Gjennom en rekke prosjekter undersøkes dualitet og kognitiv motivasjon. Verkene som har blitt plukket ut sier noe om kulturelle verdier og gruppeidentiteter og hvordan narrative bilder av samfunnet formes og fra ulike ståsted ser på situasjoner vår virkelighet er bygget opp av.

Det frie feltet inviterte til å sende bidrag til et kollektivt lydverk for Parabol på 3.14. Ideen om 'Utspill' et kollektivt lydverk kom i forlengelse av et gjennomgående tema i vårt program for 2017. Gjennom en rekke prosjekter i år ser vi på dualitet og kognitiv motivasjon; situasjoner vår virkelighet er bygget opp av, sannheter gitt fra ulike ståsted.

Deltakere:

- **ELEANOR CLARE**
"We Witnes", 00:59min, 2017 [www.eleanorclare.com]
- **JANE SVERDRUPSEN og ALVAR SVERDRUPSEN**
"Bare et lite barn", 01:06min, 2017 [www.janesverdrupsen.com]
- **BJØRG TARANGER**
Soundtrack for video work "Work for the... a better future", 01min, 2015 [www.cityangel.no]
- **SAMUEL BRZESKI**
"We are in time", 01:05min, 2017 [www.samuelbrzeski.com]
- **DANIELLA RAMOS ARIAS**
"Uttale", 01:03min, 2017 [danielaramosarias.com]

[www.kunsthall314.art/utspill]

TURNERING

“MOTHER TONGUE”

A VISUAL JOURNEY INSIDE HERITAGE, GENDER POLITICS & WAR
Turkish Contemporary Video Art

Med:

**Selda Asal / Savas Boyraz / CANAN /
İşıl Eğrikavuk / Nezaket Ekici / Çağdaş Kahrıman**

Videoene:

Selda Asal - *House of Glass* (2014), installasjon/tablet, 45 min
Savas Boyraz - *The Triptych* (2015), tredelt videoinstallasjon, ca 8:40 min
CANAN - *Exemplary* (2009), videoanimasjon, 27:30 min
İşıl Eğrikavuk - *Gül* (2007), video, 6:47 min
Nezaket Ekici - *Human Cactus* (2012), video, dokumentasjon av performance, 4:04 min
Çağdaş Kahrıman - *Rear Window* (2009–2011), stop-motion animasjon, 6:04 min

Utstillingen er produsert av Kunsthall 3.14 og Transnational Arts Production (TrAP), og kuratert av Malin Barth og Brynjar Bjerkem. Først vist i Bergen, på Kunsthall 3.14 i perioden 13.11.2015 - 10.01.2016. Samarbeidspartnere for prosjektet: Norske Kunstforeninger, Interkultur/Drammen kommune, og Buskerud Kunstsenter. Støttet av Fritt Ord og Norsk Kulturråd.

Turnering i Norge i 2017:

- 12. - 29. januar 2017, Alstahaug Kunstforening
- 25. mars - 8. april 2017, Alta Kunstforening
- 6. mai - 4. juni 2017, Bodø Kunstforening
- 20. august - 10. september 2017, Sandnes Kunstforening

2018:

- 21. sept. - 24. mars 2018, Oslo Museum - IKM

Sverige:

Når *Mother Tongue* åpner i Sverige er utstillingen forsterket med et syvende verk. Filmen *A Gentle Breeze Passed Over Us* av den Istanbul-baserte kunstneren og forfatteren Pinar Öğrenci. Öğrenci sier om filmen: “*A Gentle Breeze Passed Over Us* researches a deeply rooted issue: In our area of rapid transformation of social and technical changes in which our social order is not matched with our technological order...what is home and what is homeland?”

- 14. aug. - 1. sep. 2017, Sense Personalkonstforening, Helsingborg
- 16. - 30. sep. 2017, Värmlands konstforening / Konstfrämjandet i Värmland
- 30. sep. - 8. okt. 2017, Söderhamns konstforening, Söderhamn
- 14. okt. - 12. nov. 2017, Österängens Konsthall, Jönköping
- 19. nov. - 4. des. 2017, Skärholmens konstforening, Stockholm

2018:

- 19. nov. 2017 - 10. jan. 2018, Ifö center, Bromölla
- 20. jan. - 9. feb. 2018, Galleri Lyktan, Skogås
- 22. jan. - 18. feb. 2018, Värmlands kf, Karlstad universitet
- 03. - 25. mar. 2018, Skådebanan, Jönköping

Mother Tongue turneres i samarbeid med Norske Kunstforeninger, og med Sveriges Konstforeningar i Sverige.

[<https://www.kunstforeninger.no/prosjekter/mother-tongue/>]

[<http://sverigeskonstforeningar.nu/virveln/utstillinger/mother-tongue-videokunst/>]

IFÖ CENTER
MOTHER TONGUE

18 NOV - 4 JAN
VERNISSAGE 18 NOV KL 13-15
UTSTÄLLNINGEN VISAS I SPARBANKSHALLEN
BROMÖLLA VARDAGAR 8-20 & LÖ SÖ 10-16
www.ifocenter.com

invitasjon

Interkulturelt Museum har gleden av å invitere til utstillingsåpning torsdag 21. september kl. 18

Mother Tongue
Nezaket Ekici, CANAN, Savas Boyraz, Çağdaş Kahrıman, Selda Asal, İşıl Eğrikavuk
Kuratert av Malin Barth og Brynjar Bjerkem, for Kunsthall 3.14 og TrAP
Underholdning ved Alaturka Tyrkisk Kvinneror
Enkel servering
KL 16:00: I forkant av utstillingsåpningen inviterer vi til samtale "kvinner i diaspora - kvinnerollen i revers?"
Velkommen!

For mer informasjon se oslomuseum.no **om: interkulturelt museum**

3.14LIVE / SIDEPROGRAM

3.14LIVE er Kunsthall 3.14s arrangementsrekke. Vi tilbyr både kunsthistoriske, samfunnskritiske, faglige og kulturelle arrangementer. Vi belager oss på en blanding av foredrag/debatt/samtale og utøvende arrangementer som performance, workshops, konserter, filmvisninger og lignende.

Programmet for 3.14LIVE utvikles i forbindelse med utstillingene vi presenterer, og disse er ofte et bakteppe for tematikken i arrangementene.

> **Lifted from the surrounding landscape**

Open seminar reflecting on the exhibition by Apichaya Wanthiang

< 16. januar >

From the Panorama to Virtual Reality and The Return of the Real **Eamon O'Kane**

In his presentation Professor O'Kane will compare developments in new and old technologies such as the 19th century panorama and the development of virtual reality. He will discuss how the questions raised in Hal

Foster's Return of the Real are more pressing than ever for contemporary visual culture in order to counteract Jean Baudrillard's predictions of a post-apocalyptic hyperreality which has developed exponentially with the growth of social media and other digital platforms.

Affording Time

Trond Lossius

The psychologist James J. Gibson introduced the term 'affordance' to describe what the environment offers us. In interaction design 'perceived affordance' is the quality of an object that suggests how it might be used. Drawing on the ambient thinking, music and audio-visual installations by Brian Eno as well as his own works, Trond Lossius will discuss how time can be afforded in installations, inviting the audience to a deeper and more prolonged engagement with the works.

Listening to Reverberation

Johnny Herbert

Developing a speculative acoustics and a set of listening practices that together try to approach the (inaudible) conditions of audibility, how can we listen to conditions that reflect, subtract, and mask?

Apichaya Wanthiang in conversation with Malin Barth

On the works, the process, and the design of the exhibition.

The seminar was a collaboration with Institute of Arts, Faculty of Fine Art, Music and Design, University of Bergen.

> Omstillingslaboratorium på Klimafestivalen §112

v/ Auditoriet på Bergen Offentlige Bibliotek

< 24. januar >

I forkant av stortingsvalget i september 2017 kom det et OPPROP FOR OMSTILLING fra kunstfeltet i Bergen.

Etter at alle klima-initiativer fra det engasjerte kunstfelt, omtrent så lenge vi kan huske, har fokusert på alarm og protest rundt fossil-sektor, er ting nå i rask endring, og behovet for å nyansere parolene vokser.

I omstilling av global energisektor blir bekymringene til indianeerne ved Standing Rock og en arbeidsledig oljerigg på Stord to sider av samme sak. Vestnorsk næringsliv og klimaaktivister får sammenfallende agendaer.

I Omstillingslaboratoriet på Klimafestivalen vil et knippe historier fra en velvalgt bukett pionerer på vei inn i det grønne skiftet, danne grunnlag for en ny type samtale om brennende spørsmål, håp og drømmer for en omstilling som er godt i gang på norsk vestland.

Dette bl utgangspunktet for prosessen som etterhvert ble til et opprop litt utenom det vanlige.

Formen ble utviklet av kunstnerne Gitte Sætre og Katrine Meisfjord, som gjennom sitt arbeid i Soups & Stories i en årrekke har benyttet dialogmetodikk som verktøy i kunstprosjekter. Prosjekt initiativtagere: Luftballett, Klimafestivalen §112, Kunsthall 3.14, og Soups & Stories.

Programmet inneholdt små presentasjoner fra: Råvarene / Bergen Carbon Solutions / Bergen BioPlast / UIBs Algepilotanlegg på Mongstad v/Hans Kleivdal / Inverta Pro / Jon Gjerde - Kitemill / Norsk Institutt for Samkjøring - Podbike / Svein Sjøtun, Mohnsenteret for innovasjon og regional utvikling, Høgskulen på Vestlandet, Forsker på Marin Innovasjon / Hanna Assman, student ved Høgskolens Barnehagelærerutdanning-avdeling for Bærekraft.

I tillegg ventet opptreden fra Pave Frans og performancekunstner Rita Marhaug.

[klimafestivalen112.no]

> PAPIRVINGER v/ Ine Terese Hogstad

Dansevisning i forbindelse med Klimafestivalen § 112

< 28. januar >

Kunstnerisk ansvarlig: Ine Terese Hogstad

Koreografi: Hogstad sammen med Katarina Skår Henriksen og Kyuja Bae

Utøver: Ine Terese Hogstad

Co-produsent: Bergen Dansesenter – regionalt kompetansesenter for dans. Visningen er resultatet av en forprosjektperiode hvor Hogstad har jobbet sammen med dansekunstnerne Katarina Skår Henriksen og Kyuja Bae.

Den endelige forestillingen vil ha premiere i februar 2018 under Frontlosjefestivalen.

”Vi lever på en ufattelig nydelig liten planet, men vår eksistens som mennesker er truet. Hvis vi skal overleve må vi lære oss å tenke annerledes. Fremtidens tanker må være naturlojale. De må omfatte alle mennesker. Alle levende vesener. For alt levende liv har en egen verdi.”

(Arne Næss)

Dypøkologien/økосоfi baseres på åtte punkter som kort kan oppsummeres på en A4-side, men som likevel er så kompleks at det inkorporerer et helt verdenssyn. Professor Arne Næss var inspirert av økologien, men opplevde at som vitenskap forsøkte den å bli like objektiv og nøytral som andre naturvitenskaper. Derfor konkluderte han med at vi må gå fra økologi til økосоfi som fokuserer mer på verdier. Det ikke er nok å konstatere noe, man må også ta aktivt stilling og gjøre noe.

I forprosjektarbeidet diskuterte vi de åtte punktene for økосоfi og befant oss stadig vekk i et svevende makrounivers hvor vi skulle snakke om hele verden på en gang –noe som sjelden fører til noe konkret og håndfast. Vi valgte derfor å skifte fokus fra makro- til mikroperspektiver og heller zoome inn på det nære og minste. Selv et lite insekt kan vise seg å være en viktig brikke i det store puslespillet.

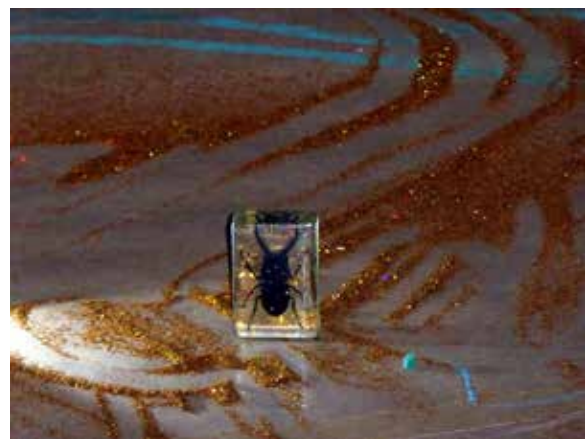
”Mitt uttrykk og handlingsrom i denne visningen er det dansekunstneriske. Jeg vil rette fokus mot detaljene. Kanskje kan mine bevegelser lage ringer i vannet?”

(Ine Terese Hogstad)

Forprosjektstøtte fra Bergen kommune.

(Foto: Turid Heggland)

[<http://klimafestivalen112.no/>]

> Seminar SAMSPILL - INTERPLAY Del I

Et sosialt og faglig møte mellom eritreiske og norske kvinner bosatt i Bergen, rundt temaene barneoppdragelse og samliv

< 04. februar >

Arrangører:

Norsk kvinnesaksforening, Eritreisk kvinneunion, og kunstprosjektet Soups&Stories.

Tema: betydningen av frie valg og valgresultater for den enkelte og for samfunnet.

Forsker Ragnhild Muriaas holdt en innledende foredrag om de politiske partiene i Norge. Hva de står for og hvordan demokratiet er bygget opp og viktigheten av å bruke sin stemmerett. Etterfulgt av spørsmål og svar og mindre samtalegrupper.

Program

16.15–16.30 Velkommen ved Barbro Havre

16.30–17.15 Forsker Hilde Danielsen om:

- Kvinners og barns rettigheter i Norge; historiske utvikling, og frem til i dag
- FNs barnekonvensjon og den afrikanske unionens barnekonvensjon, som viser litt ulike syn på barn
- Idealet om å se barnet og la barnets stemme bli hørt, og konsekvensene av dette idealet

17.15–18.00 Kvinnene jobber sammen i grupper og deler erfaringer

18.00–18.45 Fellesdans, eritreisk mat og norske kaker

18.45–19.15 Forsker Hilde Danielsen om

- Demokratiske ideal om likestilling og likeverd, kjærlighet og seriemonogami- og litt om praksiser

19.15–20.00 Kvinnene jobber sammen i grupper og deler erfaringer

20.00–20.15 Avslutning

> Poetic Thursday | Part I

< 16. mars >

Thursday evening you will be presented result of a (Soma)tic poetry rituals workshop. Lead by the poet, performer and activist CA Conrad from Los Angeles (this workshop is part of the project Divine Comedy). Do not miss this opportunity to meet this very special man!

Rituals and their resulting poems will help us see the creative viability in everything around us and help us put an end our alienation from our planet as well as from one another and ourselves. 95% of poets stop writing due to stress and responsibilities and (Soma)tic rituals show us how to always build bridges back to our creative tools. Creative people are survivors and we will examine the important role of artists for the future health and happiness of our species.

CAConrad's childhood included selling cut flowers along the highway for his mother and helping her shoplift. The author of 9 books of poetry and essays, the latest is titled *While Standing In Line For Death* and is forthcoming from Wave Books (September 2017). He is a Pew Fellow and has also received fellowships from Lannan Foundation, MacDowell Colony, Headlands Center for the Arts, Banff, RADAR, Flying Object and Ucross.

For his books, essays, and details on the documentary *The Book of Conrad* (Delinquent Films 2016) [<http://CAConrad.blogspot.com/>]

This event was organised by Synsmaskinen.

Supported by KHiB/UiB & PKU. [www.synsmaskinen.net]

> Poetic Thursday | Part II

< 16. mars >

Kurt Johannessen leser fra hans ny bok:

'Og fjellet og frøet og'

"Og fjellet og frøet og 1 er ei samling med nye korte tekstar. Boka er den tredje samlinga med tekster med liknande tittel. *Og steinen og frøet og* (2015) og *Og steinen og fjellet og* (2012) er dei andre bøkene. Mange av tekstane er inspirert av undersøkingane frå den pågåande Om noko-serie: Nokre av tekstane heng litt saman med andre tekster i boka, ved at forteljinga blir lengre, eller fortsett i fleire kapittel på same vis som i dei to andre bøkene. Frø, steinar og fjell er noko som går igjen i mange tekstar."

> Seminar

SAMSPILL - INTERPLAY Del II

Et sosialt og faglig møte mellom eritreiske og norske kvinner bosatt i Bergen, rundt temaene barneoppdragelse og samliv

< 18. mars >

Arrangører:

Norsk kvinnesaksforening, Eritreisk kvinneunion, og kunstprosjektet Soups&Stories.

Forsker Hilde Danielsen holdt et innledende foredrag om Norsk Likestillingshistorie, barnekonvensjonen og sosiale normer innen familien i Norge.

> Kritikertaler

UROM, Bergen offentlige bibliotek.

< 1. april >

Hvorfor har Eamon O'Kane stilt ut to fullvoksne trær i Kunstgarasjen? Hva skjer når Vågard Unstad kuraterer en retrospektiv utstilling av sin mor, kunstneren Grethe Unstad? Hvordan kan vi lese konflikten mellom Israel og Palestina i steinbrudd og dagligdagse tilpasninger som Siri Hermansen og Judy Price gjør på Galleri 3,14?

I panelet: Simen Joachim Helsvig, Silje Hogstad og Lars Staffan Evjen.

Moderator: Åse Løvgren

[<http://visp.no/aktuelt/quarries-of-wandering-form-og-dreaming-in-the-stone-bed-valley/>]

I Kritikertaler, i regi av VISP, går vi gjennom aktuelle utstillinger i Bergen og diskuterer hva de er, hva de gjør og hvordan vi kan forholde oss til kunsten som presenteres.

VISP er kompetanse- og nettverksorganisasjonen for det visuelle kunstfeltet på Vestlandet, og arbeider for å bedre og tilrettelegge vilkårene for produksjon og formidling av visuell kunst i Hordaland, Rogaland og Sogn og Fjordane. VISP henvender seg til alle aktører og ledd innen det visuelle kunstfeltet – kunstnere, gallerier, institusjoner og leverandører, og er organisert som en medlemsorganisasjon med fritt medlemskap.

| THE SOUPS&STORIES PROJECT |

> *Mitt skip er lastet med*

< 08. april >

Utstillingen *Annetsteds*, USF Verftet, i forbindelse med Arabiske film-dager i Bergen problematiserer idéen om områder og deres politiske, metaforiske, sosiale, fysiske og følelsesmessige avgrensninger.

I *Soups&Stories; Mitt skip er lastet med*, spør vi hvilke assosiasjoner fra eget liv du får til uttrykket *Annetsteds*. Ungdommer i Bergen starter med å dele sine erfaringer, for deretter å sende stafettpinnen ut blant deltagere.

Gruppeutstillingen undersøker område som begrep og områders politiske, metaforiske, sosiale, fysiske og følelsesmessige avgrensninger. Utstillingen vil vise verk av kunstnere som har tilknytning til Bergen, men også til den arabiske verden enten gjennom opphav, livserfaringer eller kunstnerisk fokus.

Kuratert av Jane Sverdrupsen.

Videoverv i rommet var lånt av Frans Jacobi 'FUTURE. VISION. HOPE. TRUST. DIALOGUE. WE.' (Video, 7:58 min., 2016) Arabiske filmdager, 6-8 april.

[www.meisfjord-satre.com/projects.html]

| THE SOUPS&STORIES PROJECT | | B-OPEN | > FRAMTIDSLABORATORIUM

< 23. april >

- 'New Worlds' en dialog mellom Salih Muslim fra The Democratic Union Party (PYD) og kunstneren Jonal Staal. Fremført av Soups&Stories.
- Dialogen 'Framtidslaboratoriet'
- Lansering av podcastserien Radio Luftballett, som vil følge prosessen rundt OPPROP FOR OMSTILLING med 1000 brennende spørsmål om det grønne skiftet.

Performansen 'New Worlds' på 3.14 er en performativt formidling av kanskje vår tids mest radikale politiske prosjektet, PYD og PYJ. Her gjenskapes en samtale mellom medlemmer i den nasjonale koordinasjonskomiteen for demokratisk endring som snakker om statsløst demokrati og selvstyrte regioner hvor rammeverket er likestilling, lokal økonomistyring, sekularitet og kulturell og religiøs mangfold.

Våre spesielt inviterte gjester: Arild Hermstad, Miljøpartiet De Grønnes førstekandidat i Hordaland til Stortingsvalget 2017, veterinær Lene Høgset -rådgiver innen lakseoppdrettsnæringen på Vestlandet og arkitekt og styremedlem i Internasjonal Kvinneliga for Fred og Frihet Susanne Urban. De vil dele en brennende statusrapport for så å si noe om hvordan de håper at situasjonen ser ut i 2030.

Vi serverer suppe og går i dypere samtale i mindre grupper.

I forbindelse med Stortingsvalget i september 2017 skal det utformes et OPPROP FOR OMSTILLING.

Oppropet kommer fra kunstfeltet i Bergen og vil fungere som en tradisjonell underskriftskampanje som lanseres på Kunsthall 3.14 sine nettsider i juni 2017. Denne dialogiske prosessen startet med OMSTILLINGSLABORATORIET under Klimafestivalen §112 i januar og vi håper du/dere vil under B-open fortsette dette viktige arbeidet.

Initiativtagere:

Kunsthall 3.14

Katrine Meisfjord og Gitte Sætre; Soups&Stories

Professor Frans Jacobi, fakultet for Kunst, Musikk og Design, UiB

Margrethe Kolstad Brekke, RADIO LUFTBALLETT

Turid Hegglund, Koordinator for Bergen Klimanettverk

[www.kunsthall314.art]

[www.meisfjord-satre.com]

[synsmaskinen.net]

[www.luftballett.com/radio-luftballett]

[www.facebook.com/groups/1854017011541353]

[www.b-open.no]

Seminar

> *Wheels within wheels. New approaches to interactions between performers and composers*

< 02. mai >

The seminar is organised in collaboration with Kunsthall 3.14 and the minifestival «Gjenlyd», and will consist of performances and elaborations by the project staff and by our special guest, the composer Gerhard Ståbler, followed by discussions.

The main topic of the seminar is interaction. What happens when a team of composers and performers exchange their different readings over time of a common repertoire? Are the different abstractions that take place compatible? Can negotiations around compositional, performative and improvisational strategies lead to new forms of expression? What happens to the roles of composers and performers, and the functions of composition and improvisation, when experiences, ideas and opinions are constantly exchanged?

Seminar presenters:

Gerhard Ståbler, Kjetil Almenning, Anna Danilevskaia, Ruben Sverre Gjertsen, Jostein Gundersen, Alwynne Pritchard, Hans Knut Sveen.

The artistic project «Wheels within wheels. New approaches to interactions between performers and composers» is a three year artistic research project funded by the Norwegian Artistic Research Programme and the University of Bergen.

More about the project: uib.no/wheels

More about Gjenlyd: bit20.no/gjenlyd/

> AWAKE

Bergen BYSPILL

< 14. august >

“Awake”, a participatory performance by William Ruiz Morales in collaboration with Apropos Teater-Bergen Byspill

Awake is a performance piece built with the participation of the audience. We invite you to a conversation, to share ideas, words, sounds and bread. Awake will be a space for reflection and dialog and to develop a personal and collective time awareness.

Awake is the result of workshops we have developed in Bergen and Havana around the idea of listening as a creative practice. We believe that developing forms of imagination and utopias about our future and possible forms of coexistence goes beyond a purely aesthetic act: It becomes the possibility of reaffirming our presence in the world and the capacity of permanence on it.

[www.bergenbyspill.no]

> OPPROP FPR OMSTILLING

< 8. august - 12. september >

3.14LIVE presentert Opprop for Omstilling, et initiativ fra kunstfeltet om økt oppmerksomhet rundt klimapolitikk frem mot Stortingsvalget.

I vår foajé var det iscenesatt oppropets profilbilde på Facebook; en hjerne på avveie. 8 innspark fra kunstnerne (Anne Katrine Dolven, HC Gilje, Terje Dragseth, Eamon O'Kane, Margrethe Kolstad Brekke & Jon Gjerde, Gitte Sætre, M.u.M: *The Mother*, Siri Hermansen) som ble presentert sammen med oppropets fremtidsvisjoner som parafraaser Statoil egne visjoner frem mot 2030. Fremtidsvisjonene beskriver vedtak vi ønsker at den Norske regjering skal implementere i perioden 2018 til 2030. Beslutninger som kan bli globalt retningsgivende og føre til at andre nasjoner følger etter. Med dette prøver vi å illustrere de positive globale konsekvensene DET GRØNNE SKIFTET vil kunne gi. Innsparkene fra kunstnerne og fremtidsvisjonene blir sluppet mandager og torsdager frem mot stortingsvalget den 11 september.

Kunst og kulturinstitusjoner på Vestlandet ble oppfordret til å signere oppropet.

Med dette signaliseres det til velgere og vår kommende regjering at kunst og kultur feltet er aktive i verdikampen, både med egne prosjekter, nå også med et parti nøytralt opprop. Opprop som støttes av flere organisasjoner, miljøer og omstillingsentusiaster og alle som har ønske om et kunstnerisk opprop for en omstilling til en grønnere og bedre verden kan signere.

Opprop for omstilling er et initiativ som kom fra Kunsthall 3.14, Fakultet for Kunst, Design og Musikk (UIB) ved professor Frans Jacobi, koordinator for Bergen klimanettverk, Turid Heggland, RADIO LUFTBALLETT Margrethe Kolstad Brekke og ekstremsport utøver Jon Gjerde.

[www.omstillingen.no]

[www.facebook.com/oppromforomstilling]

Opprop for omstilling:

- Har som mål å vis engasjement for klimasaken
- Gjorde et stunt 31. august med studenter fra Fakultet for kunst, musikk og design, og Høgskulen på Vestlandet
- Gikk i over 2 timer fra Store Lungegårdsvannet, via Bergen Storsenter, trappen ved Johanneskirke, Torgallmenningen, og endte opp på Vågsallmenningen.
- På Vågsallmenningen ble det sydd et flagg av plastposene. Plastflagget ble heist på flaggstangen på Kunsthall 3.14s fasade og hang der frem til valgdag.

> KULTURNATT

< 08. september >

“Nål som blyant”, en performance av Kwestan Jamal Bawan, med publikumsdeltagelse

Kunstneren ønsker å utfordre publikum til felles deltagelse i verket *Nål som blyant* ved å ta hårstrå fra sitt eget hår og brodere et nytt verk på i det fremlagte lerretet. Kunstneren vil gjennom hele Kulturnatten også utøve performansen ved at hun selv broderer på eget arbeid under utføring, mens publikum er tilstede.

Siden høsten 2014 begynte hun å samle hår fra hårbørster fra sine døtre, for så å brodere med disse kullsvarte hårstråene på hvit tekstil. For kunstneren representerer hår menneskeheten og samfunnsmessige tabuer i ulike kulturer. Jamal bruker nål som blyant for å tegne med hårstråene.

**> The Imaginary Republic
Presentations and works by Tatiana Fiodorova
and Brandon LaBelle**

Rough Seminar #1:

The Utopia listening session /

When a book becomes a message

< 09. oktober >

In collaboration with Kunsthall 3.14 a series of rough seminars will run over the next year, resulting in an exhibition to open October 2018. The Imaginary Republic looks at questions of public life and civic culture in today's global environment, and how recent economic, social, and political unrest have led to an intensification of grass-roots initiatives, artistic activism, and forms of public commoning – what Stavros Stavrides terms “communities in movement”. The project aims to consider strategies for creative instituting and independent social configurations. Within this framework, questions about the public good and commonwealth are brought forward, allowing for a deeper inquiry into how art may work to reconstitute public power.

Rough Seminar #1 is centered around the work of Tatiana Fiodorova, an artist from Moldova working with questions of social and political history, particularly in relation to the post-Soviet transition. For the seminar Fiodorova focuses on her artist's books, which are one of her most prevalent means of expression. This includes presenting a “pop up” exhibition of her publications IN search of the social body of Soviet artist, Soviet Passport, and Factory Steaua Rosie, Bessarabia and Inhabitants and Toilet Paper Maps from Prague, Vienna, Bucharest. For Fiodorova, the artist's book is a medium that allows for the presentation of different artistic practices.

Preceding Fiodorova's presentation, a listening session is organized by Brandon LaBelle. Focusing on histories and narratives of utopian communities and their poetic-ethos as found in musical and lyrical expressions, the session invites audiences to engage in a collective listening of related audio documents and song.

Also during Fiodorova's presentation a new performative/communicative painting based on the popular game “Tic-Tac-Toe” was performed.

[theimaginaryrepublic.wordpress.com]

> MENINGSYTRINGERS VILKÅR

Debatt

< 07. desember >

I løpet av året har VISP, Alt Går Bra, BIT og andre arrangert møteplasser for meningsfulle samtaler om verdien av kunst og verdien av kritikk. Med dette som bakteppe, samt Kunsthall 3.14 eget utstillingsprogram for 2017 inviterte vi til årets siste offentlige debatt om vilkårene for våre ytringer.

Inviterte paneldeltagere:

- Karoline Skuseeth (produsent, kurator for det diskursive programmet til BIT teatergarasjen)
 - Mikal Olen Lerøen (NRK journalist for NRK Hordaland)
 - Kristine Kjendalen (journalistikkstudent ved Institutt for informasjons- og medievitenskap og er med i studentavisen Studvest)
- Moderator: Gitte Sætre (3.14 debattredaktør)

Når man ser på Fritt Ord og andre organer som jobber for at ytringsrommet holder høy kurs, og lever opp til samfunnets demokratiske ambisjoner står det ting som: Kritikken/omtalen har den funksjonen at den formidler, fortolker og diskuterer.

Kunst og gravende journalistikk er viktige offentlige ytringer som er med å opprettholde vår demokratiske kulturarv. Mange kjenner på kroppen at ytringsrommet er under press, enten det er av grunner knyttet til multikulturalisme, kommersielle nyliberalistiske krefter eller geopolitiske maktstrukturer.

> En liten handling i en stor fortelling

Salg av tegninger laget av syriske flyktningbarn

< 19. - 20. desember >

Gjennom barnepsykolog Solfrid Raknes har vi her på huset kommet i kontakt med syriske jenter og gutter på en skole i Libanon.

Som rektor ved MAPS skolen sa: barna finner mening i å lage fine ting som andre kan holde i hånden og ta med seg hjem. En makaber situasjon, men en meningsfull gest.

Pengene fra salget hjelper barn gjennom vinteren og er en investering for fremtiden!

SKOLEPROGRAM

Læring gjennom kunstopplevelse og dialog for 8.-10. trinn og videregående skoler.

Formidlingsform og målsetting:

Visuell kunst er et middel til å utforske og uttrykke ideer på. Vår formidlingsform satser på å inkorporere temaer fra skolens fagplan gjennom kunstoppdagelser og åpne samtaler uten konklusjoner.

- Idémyldring i form av samtale i et par minutter etter at 3,14 har ønsket alle velkommen.
- Skoleelevene gjennomgår og opplever utstillingen noen minutter på egenhånd.
- Omvisningen er dialogbasert hvor elevene får komme med innspill.
- Oppgaver blir gitt som er relatert til å komme med egne kreative ideer eller tanker.

Å skape begeistring, nysgjerrighet, utfordring til selvstendig tenkning, kritisk blikk, uttrykke seg fritt er

blant våre mål med formidlingen av våre internasjonale og flerkulturelle utstillinger. Vi ønsker å inspirere og øke skoleelevers bevissthet omkring meningsfull og aktuell samtidskunst. Vi vil at elevene skal få et naturlig forhold til den visuelle kunsten og se sammenhenger med temaer i deres egne liv. De vil få muligheten til å diskutere fritt og høre medelevers ideer om kunsten, dette for å lære å betrakte mange sider av et tema for å danne egne meninger. Elevene vil møte en kunstverden hvor der ikke finnes en riktig eller feil måte å se visuell kunst på. Utstillingsbesøket vil i stor grad bidra til utvikling av og å nå noen av skolens kompetansemål.

I tillegg til det dialogbaserte formidlingstilbudet der vi snakker om kunstverkene og om de forskjellige problemstillinger som kan relateres til det vi ser, tilbyr vi et praktisk verksted tilpasset hver utstilling som også varer i 45min-1 time.

“TRYNET DITT” Kunstvisning i skolen, dialogbasert formidling og foto-workshop.
2017 - Bergen kommune

‘Trynet ditt’ er støttet av Hordaland fylkeskommune/DKS.

I forbindelse med utstillingene i 2017 ble det produserte:

> 1 e-katalog:

I forbindelse med utstillingen *Shadow of Garden*.
Produsert av 3.14.

- SHADOW OF GARDEN

© 2017 - 3.14

Engelsk

[<https://indd.adobe.com/view/85582d15-fcd1-4ea9-b7d7-368be4f314f4>]

Kunsthall 3.14s Nettside www.kunsthall314.art består av en enkel, brukervennlig struktur med presentasjon av aktuelle og kommende utstillinger, samt tilleggsprogram og arkiv.

Sosiale medier:

- Facebook: www.facebook.com/Kunsthall.314.ArtFoundation

- Twitter: twitter.com/kunsthall314

Annonsering / Trykt medier:

- print: Studentersamfunnet, Utstillingsguide for Bergen, Bergen bykart, Bergen Guide, Kunstårbok 2017, B-OPEN, Coast contemporary

- digital: BT, BA, VISP, LISTEN, Utstillingsguide, HKS Nyhetsbrev

3,14 har vært synliggjort i pressen i 2017 med utstillingen *While the Light Eats at the Colors* i Morgenbladet og Kunstkritikk, *Opprop for omstilling* som fikk anmeldelse i BT (Kultur&Debutt, Kunst), og BA (Pulsen).

FORENING FOR BOGHAANDVÆRK

Komitéen for
Årets Bedste Bogarbejde
2017 har udvalgt

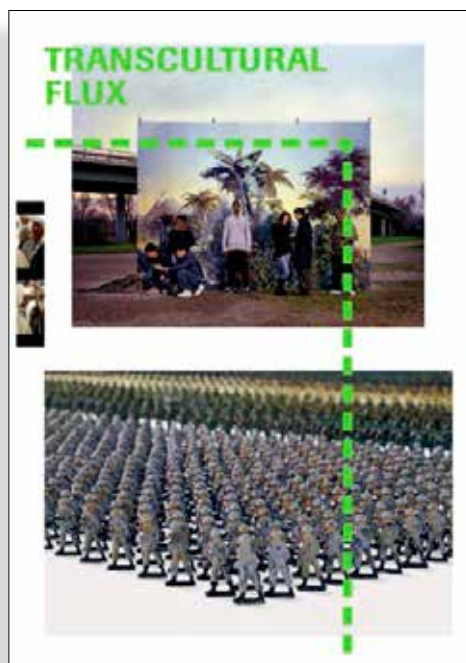
Transcultural Flux

som eksempel på godt
bogarbejde i kategorien
Foto- og kunstbøger

Svend Lasen
Svend Lasen, landsformand
Forening for Boghaandværk

Christian Kaaber
Christian Kaaber, formand
Komitéen for Årets Bedste Bogarbejde

Innenfor for feltet internasjonal samtidskunst, fokuserer Kunsthall 3.14s utstillingsprofil særlig på kunstnerisk virksomhet, som speiler og diskuterer aspekter av samtidens politiske, sosiale og kulturelle forhold.

Høydepunkter og utfordringer:

Kunsthall 3.14 kan vise til kontinuerlig vilje og visjon til globalisering.

3.14 har sett det som sin oppgave å kartlegge hvordan samtidskunst og kultur påvirker og påvirkes av det stadig skiftende landskapet globalisering, økonomi og lokal politikk. Det kunstneriske programmet 3.14 presenterer er farget av de viktige temaene samtidskunsten belyser og utfordrer. Offentligheten trenger flere alternativer til den medierte verden. Og etter mye retorisk prat om kunstnerrollen er det på sin plass med konkrete eksempler på kunstens rolle som samfunnsdebattant og den som utfordrer det etablerte. Den samfunnsdebatteerende kunsten som produseres i dag er etter vår mening på et internasjonalt høyt nivå, men det finnes ikke tradisjon for at kunsten språk blir inkludert eller referert til i en størrelsesorden som står i stil med den statlige støtten som blir gitt, produksjons nivået og aktualiteten i fagfeltet. 3.14 ser på som et manglende kretsløp mellom samtidskunstfeltet og stat, academia og våre politikere. Vi opplever at det er påfallende lite referanser/bruk av samtidskunstfeltets kunnskapsproduksjon fra andre fagfelt.

Utstillingsprofilen er karakterisert også av material- og mediemessige mangfold, stilistisk diversitet, elektronisk basert kunst, samt interaktivitet. Utstillingsprogrammet er typisk sammensatt av presentasjoner enten av en enkelt kunstner eller tematiske utstillinger med flere deltagere.

3.14 presenterer i dag ledende og markante internasjonale kunstnere som er aktive på den internasjonale kunst scenen. Vi ønsker spesielt å løfte frem og nevne utstillere som Jinoos Taghizadeh, Leighton Pierce, Vanessa Baird, Judy Price. De diskuterer blant annet høyst sentrale tema knyttet til sosiale, politiske og økonomiske endringsprosesser i samfunnet. Vi har også hatt fokus på kunstneriske prosjekter som omhandler sakte romlige handlinger. De kan sees i forlengelse av tidlige års prosjekter fra kunstnere som Gabriel Lester, Masaki Umetsu og Shimon Attie.

I tillegg ønsker 3.14 å involvere og engasjere nye grupper til deltagelse i kunstfeltet og ledende personer fra eksterne fagmiljøer inviteres til å åpne utstillingene eller å forelese med utstillingene som aktivt bakteppe. Vi trekker vekslende på lokaltilknyttede personer som er aktive i den generelle samfunnsdebatten, som knyttes opp til kunsten vist på 3.14 på en naturlig og integrerende måte. Fra 2017 ønsker vi å trekke frem Hilde Sandvik, Anne Lise Fimreite, Ragnhild Muriaas.

Formidlingen av utstillingene har vært et viktig satsningsområde og vi er alltid i prosess med å utvikle flere

nye målrettede tilbud. 3.14 satser på å åpne fagfeltet og tilgjengelig gjøre samtidskunsten. Vi fokuserer på utstillingene og kunstrommet som arena for tverrfaglige diskusjon og tenkning om og rundt eksistensielle og geo- og sosiopolitiske problemstillinger. Deler av formidlingen retter seg mot en bred målgruppe, men andre aspekter av tilbudet er målgruppe tilpasset. Vi har tilbud med omvisninger og workshop for grunnskolen og omvisninger for kunstscoler, universitet, høyskoler. Vi har også tilbud til skolene hvor vi møter dem på skolen. "Trynet ditt" er vårt forsøk på å utvide horisonten, og øke toleransen for det som er annerledes. Prosjektet handler om tilhørighet så vel som utenforskap. Det presenterer ulike kunstneriske strategier som kan bidra til refleksjon over identitetsbygging, maktstrukturer, nasjonalisme, kjønn m.m. Elevene får en unik sjanse til å se et utvalg kunstverk, hovedsakelig fra vårt arkiv, spesielt satt sammen for dette tilbudet. Prosjektet turneres nasjonalt i 2015, 2016, samt 2017.

"Huskunstner" ordningen med The Soups&Stories Project var meget aktive også i 2017. Det er et dialogbasert kunstprosjekt der vi "forstyrrer" de normative omgangsformene vi normalt opererer i, for å oppøve innsikt som skiller seg fra den vi får fra den medierte verden. Katrine Meisfjord og Gitte Sætre fasiliteter rom for at folk med vidt forskjellig livserfaring deler personlige historier og spiser suppe.

Vårt spissede utstillingsprofil har gitt klar anerkjennelse internasjonalt og lokalt. Nye spennende samarbeidspartnere blir kontinuerlig dannet. I 2015 startet vi kurator/kunstnerutveksling med Iran og samarbeidsinstitusjonen Kooshk i Teheran. Dette samarbeider resulterte i prosjektet *Shadow of Garden* som ble vist i Bergen og Teheran i 2017. 3.14 kuraterte også en utstilling i India for det offisielle sideprogrammet til Kochi-Muziris Biennale 2016-2017 med besøkstall over 500 000.

I likhet med tidligere år er et av hovedutfordringene for virksomheten å få økt bevilgninger som muliggjør arbeidet med å kunne videreutvikle tilbudene og nå ennå flere publikumsgrupper. 3.14 er også viktig lokalt gjennom å øke kompetansen til fagpersoner innen kunstfeltet gjennom å involvere ressurspersonene i ulike stillinger og oppdrag for Kunsthall 3.14. Det vil komme publikummet til gode.

Kunsthall 3.14 kan vise til en sunn virksomhet og god drift, som i 2017 hadde 2,6 årsverk samt utstillingsteknikere i forbindelse med utstillingsmontering og demontering. Stiftelsen er en god og interessant arbeidsplass og publikum ønskes velkommen med aktuelle, engasjerende og varierte utstillinger med vekt på kunstnerisk og faglig kvalitet.

Velkommen som bruker av 3.14!

OKONOMI

I offentlig driftstilskudd mottok Kunsthall 3.14 fra Hordaland fylkeskommune kr. 1 555 000,-; fra Norsk kulturråd kr. 1 179 000,-; fra Bergen kommune kr. 200 000,-.

Det ble også søkt om ytterligere driftsmidler, samt søkt om prosjektmidler. Stiftelsen 3.14 oppnådde frie prosjektmidler fra DKS, Hordaland fylkeskommune, Norsk kulturråd, OCA og Bergen Kommune på tilsammen kr. 410 000,-.

Nytt av 2016 og ut 2018 deltar 3.14 i Kulturdepartementets prøveprosjekt om øremerkede midler til utstillingshonorar.

Kunsthall 3.14 kan i 2017 vise til inntekter på tilsammen kr. 3 442 825,- og utgifter på kr. 3 202 422,-. Regnskapet for 2017 viser et overskudd på kr. 231 184,-, mens egenkapitalen i Stiftelsen pr. 31.12.16 var negativ med kr. 239 850,-.

3.14 jobber kontinuerlig med å få en økning som i større grad vil bidra til å gi institusjonen et reelt løft. 3.14s mange årlige satsing på profesjonalisering i alle ledd av drift, økt antall sysselsetning, variert publikum, tilrettelagt publikumstilbud og formidling. 3.14 har høye faglige ambisjoner og kan vise til høyt aktivitetsnivå og anerkjent internasjonal kunst.

Utstillingsprofilen har resultert i lokal og internasjonal anerkjennelse av institusjonen.

RSM Norge AS v/Tom Henning Rønshaugen er revisor for Kunsthall 3.14 og Storetvedt Regnskapsbyrå AS er regnskapsfører.

Faste tilskudsgivere:

KULTURRÅDET
Arts Council
Norway

BERGEN KOMMUNE

Kulturdepartementet

KULTURELT UTVIKLINGSPROGRAM
HORDALAND FYLKESKOMMUNE

Prosjektstøtte:

OCA

Samarbeidspartnere:

Kunsthall 3.14s lokale og nasjonale samarbeidspartnere i 2017:

VISP / BEK / BIT Teatergarasjen / UiB / Fakultet for kunst, musikk og design / Bergen Dansesenter / Høgskulen på Vestlandet / Norske Kunstforeninger / TrAP

Kunsthall 3.14s internasjonale samarbeidspartnere i 2017:

Mohsen Gallery, Tehran, Iran / Deegar Platform, Tehran, Iran / Sverigeskonstforeningar

BIT teatergarasjen

VISP

UNIVERSITETET I BERGEN

TrAP Office for
Transnational
Arts Production

Medlemskap:

- Virke
- Kunsthallene i Norge
- Norsk Publikumsutvikling
- VISP
- Transnational Arts Production (TrAP)

STYRET

Trond Bogsnes:	Styreleder fra 2012 fra 2010 - medlem
Haci Akman:	fra 2009 - medlem
Rolf A Hoff:	fra 2012 - medlem

PERSONALET

3.2 Årsverk

Malin Barth:	Daglig leder
Monique Mossefinn:	Informasjon / Visuelle kommunikasjon
Adriana Alves:	Formidling (<i>frem til mars 2017</i>)
Gitte Sætre:	Debattredaktør

PROSJEKTANSATTE

Sølve Lauvås:	Utstillingsmontør (<i>fra august 2017</i>)
Joakim Evensen:	Utstillingsteknikker / montør (<i>fra august 2017</i>)

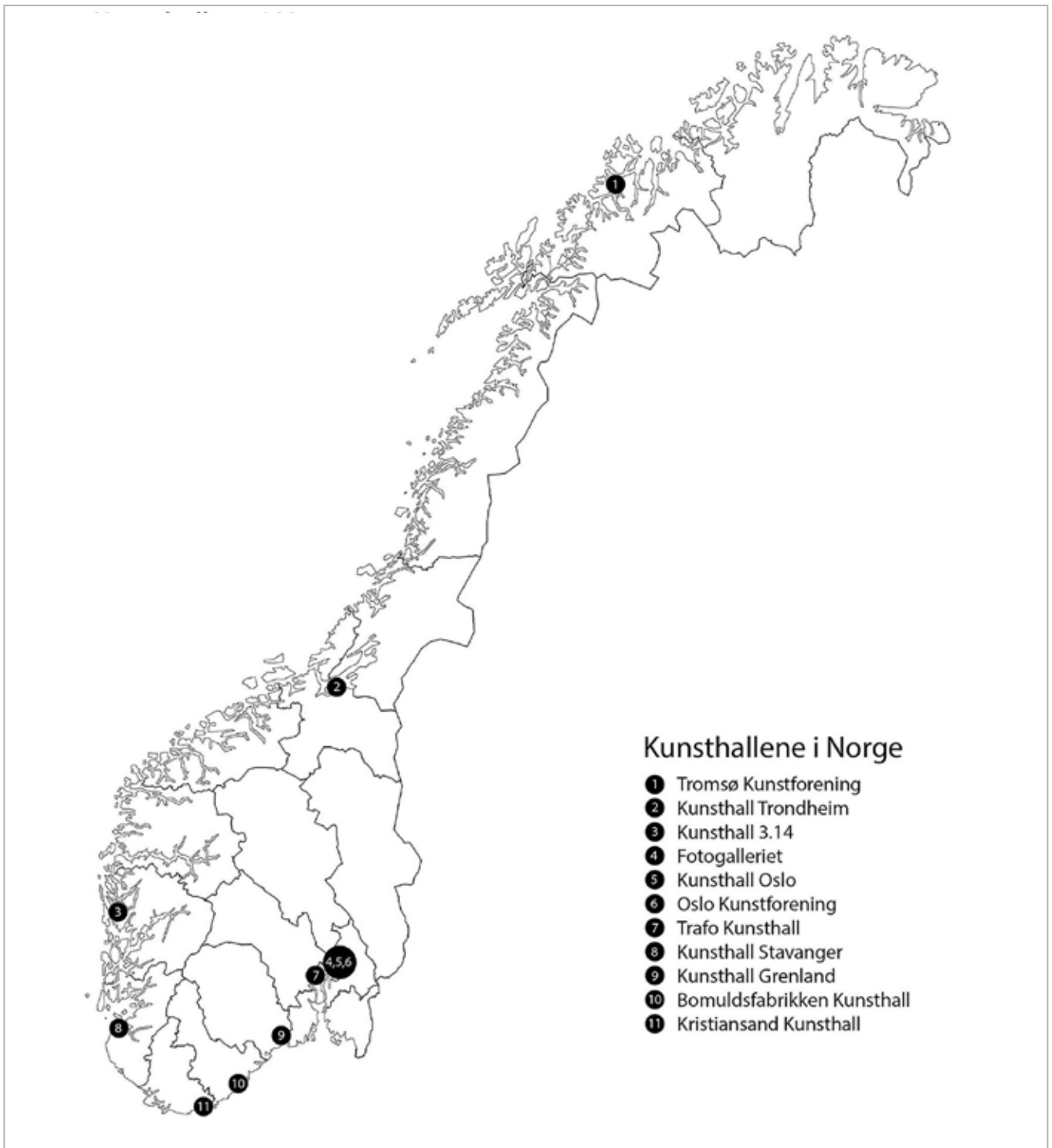
NYTT NORDISK NETTVERK ETABLERT FOR Å UNDERSØKE KUNSTHALLENES BETYDNING

Kan man måle kunsten og et sted sin betydelse? I vår sterkt polariserte tid er de små samtidskunsthallenes funksjon som steder for kritisk refleksjon og erfaringsutbytte mer aktuell enn noensinne. Men tross sin nøkkelfunksjon er kunst-institusjonene ofte underfinansierte og deres erfaringer underutnyttede. Hvorfor er det slik?

Nå har over 40 mindre kunsthaller fra de nordiske landene etablert seg i et nytt nettverk for å sammen ta for seg spørsmålet om kunstens verdi. Arbeidet ble innledet med en mottakelse i Kassel den 8. juni i sammenheng med åpningen av Documenta 14 og kulminerer i et stort symposium som arrangeres i Oslo 9.-11. mars 2018. Noen av de fremste ekspertene innen det kulturøkonomiske feltet medvirker i symposiet: Pier Luigi Sacco, professor i kulturøkonomi ved IULM University of Milano; Andrea Phillips, kunstprofessor og leder for BxNU Research Institute, Northumbria University og BALTIC Centre for Contemporary Art i Newcastle; Lars Strannegård, professor ved og rektor for Handelshøgskolan i Stockholm; Binna Choi, kurator og sjef for Casco - Office for Art, Design and Theory samt Azar Mahmoudian, kurator og forsker basert i Teheran.

Fra Symposium: Kunstens verdi | The Agency of Art, 9.-11. mars 2018, Oslo
[<http://files.cargocollective.com/640658/Invitation-Symposium-Art-s-Agency.pdf>]

Det nye nettverkets organisering baseres på tre eksisterende sammenslutninger av kunsthaller: Foreningen af Kunsthaller i Danmark som har vært aktiv siden 1992; Klister i Sverige og Kunsthallene i Norge, som begge tok form i 2011.

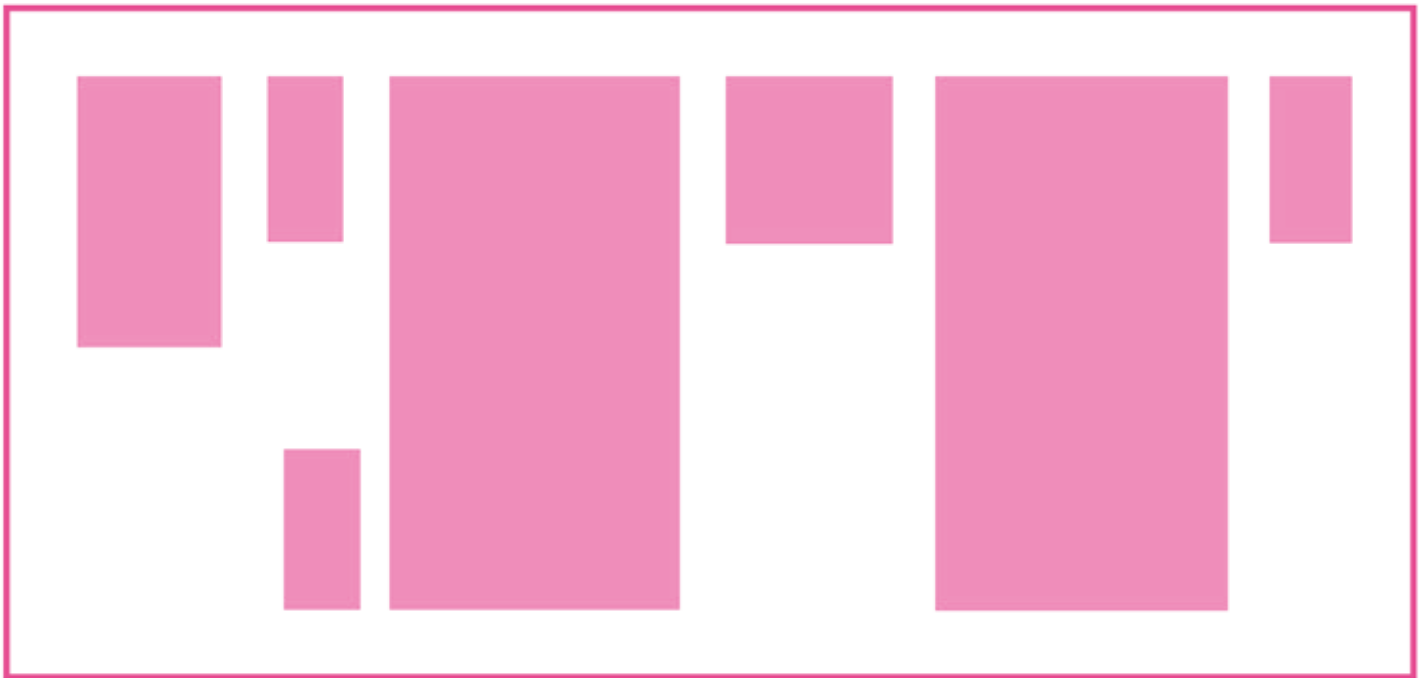
Klister (Sverige): Marabouparken konsthall, Sundbyberg; Tensta konsthall; Bildmuseet i Umeå; Göteborgs konsthall; Gävle Konstcentrum; Röda Sten konsthall, Göteborg; Skövde kulturhus (konsthall och konstmuseum); Konsthallen Bohusläns museum, Uddevalla; Museum Anna Nordlander, Skellefteå; Botkyrka konsthall, Tumba; Kalmar konstmuseum; Luleå konsthall; Borås konsthall; Lunds konsthall; Konsthall C, Farsta; Konsthallen i Haninge kulturhus; Alingsås kulturhus/konsthall; Signal – center för samtidskunst, Malmö; Örebro konsthall; Index, Stockholm; Varberg konsthall.

Foreningen af Kunsthaller i Danmark: Brandts 13, Odense; Den Frie Udstillingsbygning, Köpenhamn; Fotografisk Center, Köpenhamn; Galleri Image, Aarhus; gl Holtegaard, Holte; GL STRAND, Köpenhamn; KunstCentret Silkeborg Bad; Kunsthall Charlottenborg, Köpenhamn; Kunsthall Nord, Aalborg; Kunsthall Aarhus; Kunsthall 44 Møen, Askeby; Nikolaj Kunsthall, Köpenhamn; Overgaden. Institut for Samtidskunst, Köpenhamn; Rønnebæksholm, Næstved; Sophienholm, Lyngby; Viborg Kunsthall, Konsthallen, Kulturcentrum Sandviken; Grafikens Hus, Södertälje og BAC, Visby.

[www.oslokunstforening.no/nytt-nordisk-nettverk]

www.kunsthall314.art

KUNSTHALL 3.14 | Vågsallmenningen 12 | 5014 Bergen | 55 36 26 30 | info@kunsthall314.art